Z 3500 LH

ZENEAKADÉMIA

LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA

LISZT MÚZEUM

D 3582

ZENEAKADÉMIA

LISZT MÚZEUM

B 3500
4309

Hr. St. Stam Leipz
Skrivelse fra Forlegg
vom Verleger

Ældre og nyere

NORSKE FJELDMELODIER

Samlede og bearbeidede

for

Pianoforte

af

LUDVIG M. LINDEMAN

FØRSTE BIND. PRIIS

FORLÆGGERENS EIENDOM

CARL WARMUTH, CHRISTIANIA,
MUSIK – INSTRUMENT – STRENGE – ETABLISSEMENT
Piano-Harmoniumlager. Musikleiebibliothek.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Zeneművészeti Főiskola
21-2668/88
Liszt Múzeum

1853

S. Hartevild, Lith.

Edvart Winthers Lith. Institut i Christiania.

Orsz. M. Liszt Ferenc Zeneműv. Főiskola
KÖNYVTÁRA
Leltározva: 1948. nov. hó
3500. tsz. alatt.

21/28

ZENEAKADÉMIA

LISZT MÚZEUM

B3580

REGISTER

til Iste Bind.

Af Adams Fald No. 46.
Ak Herre from 280.
Aksel og Valborg 36. 84. 167.
Alderdomin 224.
Aleneste Gud i Himmerig 47.
Alle Mand hadde Fota 26.
Almægtig Gud 81.
Asmund Fregdegjævar 42.
Astri mi Astri 77.

Baadn-Laatt 15. 16. 17. 61. 62. 255.
Baanetull 180. 215.
Baka Kaka søtø 17.
Bejarblakkin 38. 89.
Bi bi sa Bondin 64.
Bissam bissam Baadne 15.
Bissam sullam låaver ilul 16.
Blankø Daasin o Massing Pepa 12.
Bonden aa Reven 34. 64.
Bonden han sku i Skoven gaa 34.
Bonden i Bryllaupsgaren 219. 275.
Brudesang 152. 222.
Brumbraskön i Bumba 62.
Brura-Laatt 110. 120. 156. 220.
Bryllaupe aat hu Siri 228.
Brynjulf 177.
Budei-Laatt 206.
Bufarsvein 257.
Burt i Gjyplødalo 61.

Daa e va ein Gut 157. 13. 226.
Dansø min Munk 111.
Dave o Jon 249.
David aa'n Jo 39.
David han reista over Mo 39.
Ded'n ded'n Lykløgut'n 206.
Deiligste blandt Kvinder 45.
Dei støypste Gullkryssen 40.
De legte Guldtavel ved breden Bord 36. 84. 167.
Den første Guldtærning 29.
Den fyste Gong eg paa Friergang gik 78.
Den gamle Main mæ den raue Hua 117.
Den Mus ho kjæmø laupandis 66.
Den som mig føder 95.
Den store hvide Flok 93.
Den store Kraaka 74. 211. 259.
Den Ti e skuld te Kungsru aa fri. 21.
Den Ti e va ein liten Gut. 13. 157. 226.
Den Ti e va liten 63.
Den vesle Guten oppaa Bakken 30.
Der bur ei Gjente herup i By 85.
Der gjik tvæ Systa 14.
Der'nte greit for rektig Kjærest aa faa 163.
Der sat tri Kjerringer under ein Stein 38. 89.
Der stander et Slot i Østerrige 10. 59. 79.
Der stander en Jomfru 35.
Der stander to Gjenter paa højen Loft 114.
Der sto no tre smaa Barn 37.
Der sto tre Skjelmer aa maka 116.
Der var engang en Ridder 119.
Der var engang ein Stein 33.
De Røvere ligge for Norden Skov 86.
De Røvere ville til stæle at gaa 160.
Det hendte sig i Sommer 67.
Dilt'n dilt'n nol i Hødn 255.
Draumekvæe 209.
Drost Peter 86.
Duva sættø se paa Liljankvist 58.
Dyreparten 20.
Dæ bur ein Gaugve 31.
Dæ bur naa ein Bonde inkje langt 43. 90.
Dæ staar ein Friar uti Gare 112.
Dæ va eingøng ein Kunge 11.
Dæ va aarle om Morgonen 92.
Dæ va ein Søndags Morgengang 91.
Dæ va Idde Hermo 41.
Dæ va Irlands Kongje bold 42.
Dæ va vel inga Kat 70.
Dæ æ den største Daarleheit 60.
Dæ æ so fagert i Finneslotte 82.
Døln gaar paa Gatun 158.

Eg raade Grunden aleine 277.
Eg rodde meg ut paa Seiagrunden 277.
Eg va no meg saa liten ein Gut 44.
Eja mit Hjerte ret inderlig 139.
Elv han æ i Norgie Land fød 174.
En Jæger gik at jage 136.
En Konge hersked i Østerdal 113.
En liten Gut ifra Tistedalen 176.
En Vise vil jeg sjunge om nogle Skriftens Tal. 128.
E stuta ein Stut 107.
Et Barn er fød i Bethlehem 187.
E tente hjaa ein rikø Mann 106.
E tente me hjaa ein Telabondemann 252.
Et lidet Barn saa lystelig 142.
Et trofast Hjerte o Herre min 141.
E va no meg saa liten en Hara 248.
E vil ingen Speleman ha 208.

Fader vor udi Himmerig 282.
Fa'ns Mars 173.
Fanteguten 21. 175.
Fillefanten reiste sig bort 175.
Fjeldbyggen agter paa Tiden 225.
Firelippe Tyske 269.
Flanar-Ormin 44.
Folkvar Lomandson 92.
Friarn hennø Olia 112.
Frieras af Ungkarn te Gjentæ 24.
Frisk op min Sjel forsage ei 188.
Fruens Spiseseddel 80.
Føre rie Brure 180.

Gaasøleiken 251.
Gaar e ut ein Kveld 57.
Gamal Kallen kom ti Stugu 224.
Gjenta so vildø gjiftø se 208.
Gjætar-Slaat 159.
Giv mig Lyd saa vil jeg sjunge 152.
Go Kveld mi Mari 23.
Grevilja hun sad i Guldvæven 121.
Gud bære os for vor Kjællermand 134.
Gud Fader udi Himmerig 10. 281.
Guds Søn har gjort mig fri 138.
Guds Godhed ville vi prise 283.
Gud være lovet altid 186.
Guro 250.
Guten aa Gjenta paa Fjøshjellen 23.
Guten va trøyt 71.

Haatt æ dæ fe noko vesolt Ve 131. 182.
Haat æ dæ som tyt aa alle tigjer 137. 176. 183.
Ha du kji hoppa so hoppa du væl no 105.
Halling fra Aamot i Østerdalen 55. 102. 148. 190. 239.
Halling fra Hadeland. 99. 146.
Halling fra Hallingdal 2. 50.
— fra Thelemarken 145.
— fra Tin i Do. 193. 242.
— fra ubestemt Sted 4. 8. 243.
— fra Valders 9. 105. 150. 199.
Han Dave han sigla paa saltan 249.
Han Laga tente i Kongens Gaard 72.
Han Mass aa'n Lasse dei gjengo paa Raa 75. 168. 221.
Han Ola min kom norate 153.
Han Ole han tjente i Kongens 203. 181.
Han Tarald skulde 202.
Han Tosten tala te Staven sin 28.
Harald var Kong Halfdans Søn 123.
Har du set noko te Kjyene mine 129.
Haran 248.
Haugadansen 253.
Haugebonden 87.
Her dansa Ado og her dansa Edo 104.
Her dansa Bakar 154.
Herre Jesu Krist sand Menneske 234.
Herre Per rier te Skaane By 179.
Herre Per kjeme sig rians i Gar 132. 178.
Her Lovmand red sig under Ø 151. 212. 261.
Her Nikelus tener i Kongens Gaard 133.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Her Olaf han tjener i Kongens Gaar 191. 203. 267.
Her Peder han red sig ud at meide 201.
Her Sinklar 169. 271.
Her vil bies her vil ties 185.
Hinden over Heide 204.
Hind har e no uti Hagin mind 256.
Hindraleiken 204.
Hjasen han sille te Gjæstebod 135.
Hjertelig mig nu længes 235.
Ho Guro 250.
Hoskold han slo sond Fela si 122.
Hulder-Laatt 68. 124.
Huldre aa' en Elland 71.
Husk op i Ring Ola Guten 228.
Hvad blev der liden Tab paa Tiden 278.
Hvad er det godt at lande 232.
Hvad skal Fruen i Livet ha 80.
Hvo sig fortrøster Alt paa 236.
Hvor ska man Troskab finde 247.
Hør du Kari vil du vel 165.
Høyre du Mann 108.
Høyr du Siri Datter mi 228.

Idde Hermo 41.
I Fjol gjætt' e Gjetinn 229.
I Fjor paa Martnann 273.
I Hjerdals Dalen der har eg gjengji 130.
I Heggeli Nuten der stander ein Toll 177.
Ikonn sto i Bakkjin slo 172.
Ikødn sto i Engen o slo 200.
I rjukande Uver 219. 275.

Ja staute Kara vore te 161.
Jeg haver min Sag til Gud 233.
Jeg neppe tolv Aar var 164.
Jeg stod med et Barn paa Armen 127.
Jeg raaber til dig o Herre Krist 279.
Jeg tjente hos en rike Mann 269.
Jeg vandrede i Ensomhed 184.
Jeg var en Gut i mit femtande Aar 13. 157. 226.
Jerusalems Skomager 127.
Je tente paa Kjølstad i Fjor 73.
Joløleik 204. 206. 256.
Jæ sku au ha løst taa gjifte mig 24.

Kan eg nu slet inkje di skjønne Datter 210.
Kjenner du noko te Bufarsvein 257.
Kjennø du ho Guro 250.
Kjetta sett up Væven sin 171.
Kjivlemøyarne 213.
Kjydn gaa i Lio 205.
Kjære mi Datter du tænder i 263.
Kjæringa mæ Staven 25. 231.
Kjæringa redde seg ein 260.
Kjølstagutten 73.
Kleggen taalaa aat Flugu si 272. 125.
Knut liten aa Sylverlin 218.
Kom Broder vil du gaa med mig 20.
Kom Kjyne min' o Fjelle 216.
Kom vel ihu min unge Brud 36.
Kongen aa Dronningen sidde ved Bord 217.
Kongen aa Knut liten dei sat 218.
Kongen han stod paa højen 22.
Kong Hansinbol han red sig 266.
Kor ha du no være saa lengi mi Gaas 251.
Krist gieva eg va der 88.
Krist laa i Dødens Baande 94.
Krist stod op af Døde 48.
Kristus Jesus for os offret 140.

Laatten so den Styggø hulla i Taarne 207.
Lage aa Jo 72.
Langebergs-Laattn 18. 65.
Langeleik-Laatt 18. 65. 109. 155. 207. 253.
Langt i Auster i Kraakalund 268.
Lars Linkel i Fot 162.
Laugmann rider sig under Ø 212. 151. 261.
Lensmann hadd ei graaskjimla Mer 274.
Lev vel saa vil e sigja 32.
Liti Kersti va seg saa litit eit Viv 214. 262.
Liti Kirstis Hevn 179.
Liti Kjersti ho kom seg rians 264.
Liti Kjersti som Stalldreng 264.
Lilt Kjersten 258.
Lua-Laatt 19. 108.

Mann han reista at Beiteskog 211. 74. 259.
Mann spente Bogan ut paa sit Kne 259. 74. 211.
Markje grønas Snjogen braana 227. 115. 270.
Mass aa'n Lass 75. 168. 221.
Men haatt æ no de so tyt 176.
Mindre Alf 174.
Mi snille Gjente 265.
Mit Baan site paa ei Tuve 215.
Mit Belte 91.
Munkøn 111.
Møllervisen 116.

Nattergalvisen 10. 59. 79.
Nikkelus 133.

Olaf 181. 203. 267.
Olia 112.
Opsang 35.
Os har gjort kva gjeras skulle 115. 227. 270.
O ve mig ve mig arme Mø 118.

Paa Grønali Heje 137. 176. 183.
Paal sine Høno paa Haugan 166.

Raamund 43. 90.
Rabnabryllaup uti Kraakjalund 268.
Ragnhild 113.
Ridder Valivan 85.
Rømams Knut æ kaat 199.

Saag du 'n Lars Linkel i Fot 162.
Sjugur aa Troldbrura 22.
Skjøn Anna 160.
Skogmøte has Thorgjer Skjelle 27.
Skomageren er en fattig Mand 82.
Skyttarn o Dyre 66.
Soldatens Afsked med sin Kjæreste 118.
Solfager 40.
Som eg kom at Kjyrkjele 209.
Springdans fra Aamot i Østerdalen 6. 7. 53. 54. 103. 149. 189. 196. 237. 238.
Springdans fra Asker 52.
— - Bergen 96. 195.
— - Bø i Thelemarken 144.
— - Grundset 100.
— - Hallingdal 5. 49.
— - Hedemarken 1. 3. 51.
— - Hitterdal i Thelemarken 98.
— - Nummedal 97.
— - Sigdal 191. 244. 245.
— - Thelemarken 197.
— - ubestemt Sted 56. 101. 143. 194. 241.
— - Valders 57. 198. 246.
— - Østerdalen 147. 192. 240.
Stev-Tone 126. 130. 265.
St. Taamas Klukke-Laatten 109. 155.
Stuslee Sundagskvellen 27.
Stutar Laatt 254.
Stygge Laatten 207.
Sæterreisen 115. 227. 270.
Stølt Øli 131. 182.

Tarald 202.
Tatervise 164.
Telabonden 252.
Tolvtals-Visen 128
Tordyviln bandt paa sit Stømpeband 272. 125.
Torø liti 58.
Tosten 28.

Underjordisk Musik 124.
Unge Raamund 43. 90.

Valivan 85.
Vesle Guten fra Tistedalen 76.
Veslø Gjenta 12.
Visetone 170. 274.
Vuggetrall 69.

Aa denne Visa tek aller Ende 126.
Aa dæ va den heilage Joleftans Kveld 87.
Aa kjennø du ho Guro 250.
Aa kjære Ola ta paa deg 230.
Aa Kjærringa reide seg 260.
Aa kjøre Ve aa kjøre Vann 276.
Aa Kongen aa Knut liten dei sat 218.
Aa Kongen han stod paa højen 22.
Aa Mann han gjik te Skauen 74.
Aa som eg kom at Kjyrkjele 209.
Aa Tosten tala te Staven sin 28.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Tekst-Bilag

til Iste Bind.

No. 10.

(Sammenlign hermed No. 59 og 79.)

Der stander et Slot i Østerrige.
Som er saa vel beprydet,
Med Sølv og med det røde Guld,
Med udhugne Stener og Mure.

Forinden det Slot der stander en Lind
Med Blader deilig og skjønne,
Derudi bor den Nattergal fin
Som liflig kan røre sin Tunge.

Der kom en Ridder ridendes did
Han hørde den Nattergal sjunge,
Derover han storlig forundrede sig
Thi det var ved Midnatstide.

Aa hør du liden Nattergal,
En Vise jeg beder dig kvæde,
Dine Fjædre lader jeg med Guld beslaa,
Din Hals med Perler beklæde.

Jeg passer ej paa dine Fjædre af Guld,
Som jeg skulde for dig bære,
I Verden er jeg en fremmed vild Fugl
Og ingen Mand monne mig kjende.

Er du i Verden en fremmed vild Fugl
Og ingen Mand monne dig kjende,
Dig tynger vel Hunger, Kuld og Sne,
Som falder paa Veien hin brede.

Mig tvinger ej Hunger, mig tvinger ej Sne,
Som falder paa Veien hin brede,
Mig tvinger langt mere en lønlig Sorg,
Den gjør mig stor Angst og mødig.

Imellem Bjerge og dybe Dal
Fort rinde de stridende Strømme,
Men den som haver en fuldtro Ven
Han ganger saa sent af Glemme.

Jeg havde mig en Kjærest saa huld,
En Ridder mægtig og bolde,
Min Stedmoder kasted' det hastig omkuld,
For hun det ei saa have vilde.

Hun skabte mig til en Nattergal,
Bad jeg skulde Verden omflyve,
Min Broder til en Ulv saa graa,
Bad ham i Skogen løbe.

Straks for han hen i Skogen ud;
Hun bad Gud, han ei skuld faa Baade,
Førend han drak hendes Hjerteblod.
Syv Aar derefter saa skede.

En Dag gik hun saa lystelig
I Rosenlund spadserte,
Min Broder det saa og snigelig
Gav nøje Agt op paa hende.

Han greb hende ved hendes venstre Fod
Med Ulveklo hin lede,
Rev ud hendes Hjerte og drak hendes Blod,
Igjen fik han sin Helbrede.

Men endnu er jeg saa liden en Fugl,
Som flyver paa vildende Hede,
Saa kummerfuld monne jeg leve min Tid,
Dog helst om Vinterens Tide.

Ak hør du liden Nattergal,
Hvad jeg dig monne tilbyde,
I Vinter kan du sidde udi mit Bur,
Til Sommeren igjen at udflyve.

Hav Tak skjøn Ridder for Tilbudet dit,
Det maa dog ikke saa være,
Thi det forbød Stedmoderen min,
Saa længe som jeg bærer Fjædre.

Men jeg haver stedse sjunget paa Kvist,
Med sødelig Nattergal-Stemme,
Og aldrig fandt jeg bedre Sted,
End i de grønneste Lunde.

Den Nattergal stod og tænkte sig om,
Agter ej om Ridderen snilde,
Thi greb han hende ved Foden fat,
Og Gud det saa have vilde.

Han gik med hende udi sit Bur.
Tillukte Vindøj og Dørre,
Hun blev til saa mange underlige Dyr,
Som man kunde høre og spørge.

Først skabte hun sig til Løve og Bjørn,
Og siden til andre smaa Orme,
Omsider til en Lindorm led,
Lod som hun vilde Ridderen myrde.

Han skar hende med en liden Kniv,
Saa Blodet deraf monne komme;
Paa Gulvet stod sraks, hvor han monne staa,
En Jomfru saa klar som en Blomme.

Nu haver jeg frelst dig af al din Nød
Og af din lønlige Kvide,
Men sig mig nu din Afkom god
Paa Fader og Moders Side.

Ægypterlands Konge er Fader min,
Hans Dronning min Moder saa bolde,
Min Broder var før en Ulv saa graa,
Som gik paa de grønneste Volde.

Er Ægypterlands Konge Faderen din,
Hans Dronning din Moder med Ære,
Vist maa du være Søsterdatteren min,
Som i Linden har bygget saa længe.

Der blev stor Glæde over al den Gaard
Ja over de ganske Lande,
En Ridder har fanget den Nattergal,
Som i Lunden har været saa længe.

Til samme Melodie synges følgende Vise.

Der ligger et Slot i Østerrige,
Det er saa vel stafferet,
Med Sølv og med det røde Guld,
Med Marmorstene opmuret.

Der inde ligger en Herre stor,
Alt paa sit Liv hart fangen,
Vel femten Favne under Jord,
Blandt Orme, Edder og Slanger.

Hans Fader kom der selver hen,
Og monne til Taarnet gange,
Ak du min allerkjæreste Søn,
Hvor hart ligger du her fangen!

Ak Fader kjær, ak Fader hør,
Jeg ligger saa hart her fangen,
Vel femten Favne under Jord
Blandt Orme og blandt Slanger.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Faderen gaar for Kongen selv,
Begjer at løse den Fange,
Ti Tusind Gylden jeg give vil,
Maa han den Død undgange.

Ti Tusind Gylden kan ei forslaa
Den Herre for at benaade,
Han bær en Guldkjæd' om Halsen saa,
Den monne hans Liv forraade.

Bær han en Guldkjæd' om Halsen sin,
Den haver han ikke stjaalet,
Den hannem foræred' en Jomfru fin,
Som han haver sig trolovet.

De tog den Fange udaf det Taarn,
Og gav hannem Sakramente,
Han raabte til Gud i Himlens Thron',
Min Død maa jeg nu vente.

De førde hannem til Galgen hen,
Paa Stigen monn' han opstige,
Og da bad han den Mestermand,
At han skulle noget bie.

Jeg giver dig ikke længere Tid,
Det skal du nu befinde,
Du giv mig hid et Klæde hvid,
Din' Øyen vil jeg forbinde.

Ak nei, bind ei min' Øyen klar,
Lad mig først Himlen anskue,
Hvor jeg skal se Gud aabenbar,
Did staar mit Sind og Hue.

Hans Fader da paa Pladsen kom,
Han saa den ynkelig Skjæbne,
Min kjære Søn, min Søn saa from,
Din Død skal jeg vist hævne.

Ak nei allerkjæreste Fader min,
Min Død hævner ei saa fage,
Saa lider min Sjel slet ingen Nød,
Uskyldig tages jeg af Dage.

For mit Liv jeg ei græmmer mig,
Ei heller for Verdens Ære,
Men for min Jomfru dyderig,
Hun sukker og græder saa saare.

Da kom der paa den tredie Dag
En Engel af Himmelen neder,
Han bad de skulde det Lig nedtage
Eller vilde han Staden legg' øde.

Derefter kom en stor Krigshær,
Som hans Død saa monne hævne,
Og nederhug alle og enhver,
Saa Krop og Hud maatte revne.

Hvo denne Vise har gjort i Løn,
Det maa nu vel alle vide,
Det haver gjort en Jomfru skjøn
Til Vien i Østerige

No. 11.

Dæ va eigøng ein Konge fraa Engeland han kom
Han haddø ei Prinsessø so deilig o so skjøn,
Dæ va ein Mattros so stelte se um,
Han frega: skjøn Prinsessø vil du hava me te Mann.

Ein Mattros ha e elska den Mattros vil e ha
Ein Mattros vil e elskø, til e legst i mi Grav.

Vil du hono elskø taa Hjerte o taa Sind,
So tæk e o set' en i Fangetaarnet ind,
Vil du hono elskø o vil du 'n ha,
Imørgo so lætø e Live taa o ta.

No. 12.

Vesto Gjenta.

Blankø Daasin o Massing Pepa,
Her æ Gjenta so Guten han lika.
Sørg ikji, graat ikji, bær de 'kji illø,
Her ska du faa de ej Gjentø snillø.

Gutn han spord' o: kor ha du no være?
E ha være te Kjyrskji paa Høre.
Kæm va du følde, ki va du so længji?
E kom i Følgje mæ mange Smaadrengje.

No. 13.

(Sammenlign No. 157 og 226.)

Guten so ook paa Skji.

Daa e va'n Gut i mit søykjandø Aar
E ook no paa Skji ne før Bakke,
So frikst so ej Pil i Flugtn' ho gaar,
O so kvek o so gla,
Unde Græno æ sat
O um ingjin Ting ba.

Som kom dæ ein Ørre o settø se trygt
Paa ei Grøn te o leike o kurrø,
So tok e mi Reflø so frikst taa min Ryg
Fekk Høna o sjaa
I Snjøe ho gaar
Du æ mi, ska e spaa!

E Refla let sige o Ørrin ei skaut,
O tænktø: Ko æ dæ so mejrø?
Ho Stakkar ska syrgji før Makin æ dau,
Nej i Grønskogens Bo
Sko de leva i Ro
O maka se so tvo.

Fra Aadalen er dette Vers saaledes:

Mit Sigte je tapte, den je kji skaut,
Je tænkte der æ vel fleire
Den Høna ho sørger for sin Make skulde dø.
Uti Kjærligheds Ro
De skulde parras de to
Aa leva i Ro. Treitrarerita trei.

So kom dæ ein Bergjutul laskandis fram
Han brumla o skølv utaa Sinne:
Ko ha Fuglad'n giort de?
Sa Trølle ve me.
Nej førhast inkji de:
Imot Graabein kri'r e.

Drep Graabein sa Trøllø, e gjevø de Løv,
Min Gut, du ska vist bli beløntø;
Dæ so vil ska' de, ska trast bli dit Rov,
O i grasrikø Dal
Mæ di Gjentø du ska
Njøtø Fre i dit Val.

No. 14.

Dei tvæ Systa.

Der gik tvæ Systa burt mæ ei Aa,
Lindan,
Dei vildø vaskø se lika,
Dæ va daa, dæ va en stolt Jamfru mæ Tvinga.

Om du de vaska saa kvit so Snjø
Saa bli du aldør saa kvit so e.

Den ældste yttø den yngstø ne mæ ein Stein,
Aa kjære mi Syste du hjølpø me.

Slet inkji e de hjølpø kan,
Undtaken e faar din Fæstømand.

Slet inkji du faar min Fæstømand.
Men e ska gji de mit raue Gullband.

Slet inkje e de hjølpø kan,
Undtaken e faar din Fæstømand.

Slet inkji du faar min Fæstømand;
Men e ska gji de min raue Gullring.

Slet inkji e de hjølpø kan,
Undtaken e faar din Fæstømand.

Neer inkji du me hjølpø kan,
Saa hjølpø me Gud aa den Helligaand.

Dæ gik tvo Fiskara burt mæ ei Aaa,
Saa komo dei der, so Likø laag.

Saa toko dei hennø Arma smaa,
Dei gjordø dei Hørpøstøkka taa.

Saa toko dei hennø Tenna smaa,
Aa gjordø Hørpønota taa.

Saa toko dei hennø Fing'a smaa.
Dei gjordø dei Hørpøstillera taa.

Saa toko dei hennø gulø Haar,
Dei gjordø dei Hørpestræng'i taa.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Saa vart dæ Bryllaup i Kanaans By,
Saa vildø dei høirø den Hørpa ny.

Spelemann sættø se paa Dørastok,
Ba han skuldø faa slaa ein Laatt.

Hørpa slo dæ fystø,
Brue æ mi Syste.

Hørpa slo dæ arø,
Brue eite Anne.

Hørpa slo dæ trea,
Brue bordø bea.

Hørpa slo dæ fjorø,
Brue me forgjordø.

Brue tala te Brugommen sin:
Jaga den Spelemann taa Gar'en din.

Brudgommen tala te Brue si:
Gji den Spelemand Mjø aa Vin.

Aa høgge Øsp aa høgge Eik,
Høgg den Ve, so brænn saa heit.

Brudgommen befaldø dei Brusveina tvo
Take mi Brur aa sættø paa Baal.

Saa to dei Hørpa slo mot ein Stein,
Lindan,
Saa vaks der up ei Jamfru rein.
Dæ va daa, dæ va en stolt Jamfru mæ Tvinga.

No. 16.

Anm. Den her anførte Baadn-Laatt, udgjör egentlig 3de B.-Laatta nemlig:

No. 1.

Bissam, sullam laaver i lul
Voggø me før ein Kavring;
Ingen Kavring ska du faa,
Før sko me leta Vøgga staa
O leta so Baadnø graatø
O leta so Baadnø graatø.

No. 2.

Ro i Land du liten Mann,
Taka liten Gut i Fang,
E veit inkji kos me kaama te Lands,
Fuglefot o Fiskønot, uppaa den førvillandø Eng
Springø Gjentud'n i Flæng.
La inkji Gjentud'n løkkø de burt,
Du so æ so liten ein Gut.

No. 3.

Sori rori, gødt Baadn,
Mama spinnø blaat Gaadn,
Papa blaaser i Hød'n,
Bror min kasta Kød'n,
Syste mi gaar i Bukkeskog,
Bukken gaar i Brunde, i dei grøne Lunde
O sanka Gras mæ Munde, o sanka Gras mæ Munde.

No. 18.

(Saml. No. 65.)

Langebergs Laatten eller Langebergsleiken.

Dæ va eigøng ein Syndag, so Følkø skuldø te Kjyrkje ute paa Bagdn i Aurdal, daa føngo dei høyre ein finø Leik, so ljøma ne ifraa Fjølle tett ova Kjyrkja. Dei lyddø daa paa denna Leiken o gløymdø, dei skuldø lyø paa Gudsol i Kjyrkjun endaa dei sjølve saago dæ va Hyldra so sto o stuta. Men so kom Presten ut, ska du tru, daa va'n inkji blaut; han lyddø ogso lite fyst o tyttø inkje dæ va so for stygt heldan, men han biddø 'kji længi før'n bandstøyfte Hyldre, so ho stuftø endø ne taa Fjelle men ingin saag, kor dæ varst taa'en.

No. 20.

Dyreparten.

(En lystig Vise om nogle Dyrs Natur.)

Kom Broder kom vilt du gaa med;
Jeg gjerne gaar med dig afsted,
I Skog og Mark at jage,
Det giver os god Tisfordriv;
Thi Gud tør Lykken saa begie,
Vi Løn faa for Umage.

Hesten er baade stor og stærk,
Med hannem drives saa stort Hovværk,
Naar han i Krigen render;
Han vrir og vrinsker af et stort Mod,
At møde er han ikke god,
Naar han sig til os vender.

Hunden er sin Herre saa tro,
Har ingen Taal har ingen Ro,
Ej ude eller inde;
Naar han sin Herre kommer ifraa,
Han større Trøst kan ikke faa,
End han sin Herre finder.

No. 22.

(Se Norske Viser og Stev, 2den Udgave, Pag. 86.)

No. 23.

(Se N. V. og St. 2den Udg. Pag. 30.)

No. 24.

(Se N. V. og St. 2den Udg. Pag. 52.)

No. 26.

Alle Mann hadde Fota,
Min Mann hadde ingen,
Tok je mej Bjørkerota,
Gjore min Mann Fota
Min Mann dansa fram,
Fot i Hosa hadde han,
Liksaavel som ein anna Mann.

Alle Mann hadde Arma
Min Mann hadde ingen,
Tok je mej et Par Tarma,
Gjore min Mann Arma;
Min Mann dansa fram,
Tarme-Arma hadde han,
Lik saa vel som ein anna Mann.

Alle Mann hadde Aua
Min Mann hadde ingen
Tok je mej et Par Saua,
Gjore min Mann Aua
Min Mann dansa fram
Saue-Aua hadde han
Liksaavel som ein anna Mann.

No. 27.

(Se N. V. og St. 2 Udg. Pag. 17.)

No. 28.

Tosten.

Aa Tosten tala te Staven sin,
Han Tosten,
Aa meine du Isen bær me heim,
Sa Tosten,
I Knell i knell i kneldrande Frosten.

Aa Tosten ut paa Isen steig,
Han Tosten.
Aa begge Bejna under han glei,
Paa Tosten.
I knell iknell i kneldrande Frosten.

Aa Kjeringa baade gret aa lo,
Af Tosten
Miste e Mannen, so fekk e daa Sko,
Af Tosten.
I knell i knell i kneldrande Frosten.

No. 29.

Den første Guldtærning.

Den første Guldtærning,
Som over Bordet randt,
Skjøn Jomfruen hun tabte,
Og lille Baadsmand vandt.
Vi legte og vi spilte Guldtærning.

Den anden Guldtærning, o. s. v. (Som første V.)

Den tredie Guldtærning o. s. v. (Som første V.)

Men hør nu lille Baadsmand
Hvad jeg nu siger dig,
To silkesyde Skjorter,
Dem skal du faa for mig.

To silkesyde Skjorter,
Dem faar jeg, naar jeg kan;
Men jeg vil ha' skjøn Jomfruen,
Som jeg med Tærning vandt.

Og hør du lille Baadsmand,
Hvad jeg nu siger dig,
En silkestoppet Dyne,
Den skal du faa for mig.

En silkestoppet Dyne,
Den faar jeg o. s. v. (Som 5 V.)

Men hør du lille Baadsmand,
Hvad jeg nu siger dig,
Syv Skibe udi Floden gaar,
Dem skal du faa for mig.

Syv Skibe udi Floden gaar,
Dem o. s. v. (Som 5 V.)

Skjøn Jomfruen hun stander,
Og kjæmmer ud sit Haar:
Gud trøste og Gud bedre mig,
For Giftermaal jeg faar!

Den lille Baadsmand stander,
Og svinger med sit Sværd:
Ja du faar sligt Giftermaal,
Som vel er noget værd.

Jeg er vel ingen Baadsmand,
Fast dig nu tykkes saa;
Jeg er den yngste Kongesøn,
I Engeland mon gaa.

No. 34.

(Saml. No. 64.)

Bonden og Ræven.

:,: Bonden han sku i Skogen gaa,
Der saa han den Mikkel komme. :,:
Vil du naa selja Hu 'a di
Te Foder opunder Lua mi,
Te Jula.

:,: Aa je ska gje dig den fedeste Gaas,
Som nogen Mand vil spise. :,:
Bare du gjir mig Hua di,
Til Foder opunder Lua mi,
Te Jula.

:,: Den fedeste Gaas var god at ha,
Men Skjinne va værr aa misse. :.:
Aa ikke saa faar du Hua mi,
Til Foder opunder Lua di.
Til Jula.

:,: Aa je ska gji dig den fedeste Sau,
Som nogen Mand vil spise. :,:
Bare du gjir mig Hua di,
Til Foder opunder Lua mi.
Til Jula.

:,: Den fedeste Sau er god at ha,
Men Skjinne o. s. v. :,:

:,: Aa jeg ska gje dig den fedeste Kalv,
Som nogen Mand o. s. v.

:,: Ud kom Mikkels Søster saa fin,
Hu ville med Bro'r tale, :,:
Nu tror jeg Fa'n ri'r dit Skijnn,
Vil du sælge Hua di.
Te Jula.

:,: Bonden han blev saa ivrig i Mod,
Han spændte sin Bue for Fode; :,:
Saa skaut han Ræven; Ræven er min,
Saa du naa fik jeg Hua di.
Til Jula.

:,: Søstra hængde han høgt i et Tre,
Saa høgt som han kunde række; :,:
Der falt han ner aa slog sig i hel,
Svor paa han slap aa svælte ihel,
Til Jula.

No. 35.

Opfang.

(Sang med Gjentagelse og Overbud.)

Der stod en Jomfru at øse Vand,
Alt ved saa kold en Brønde,
A ha, ja, ja
Alt ved saa kold en Brønde.

Der kom en Ridder ridende frem,
Alt i den samme Stunde.

Ak! maa jeg sove hos dig i Nat,
Og sove hos dig alene.

Og vil du sove hos mig i Nat,
Og sove hos mig alene,

Saa skal du skaffe Roser tre,
Og hver af sine Kolører.

Og hvor skal jeg nu de Roser faa,
Det er jo Vinterstunde.

Og han reed op, og han reedned,
Alt i de dybe Dale,
A ha, ja, ja
Og kunde ingen Roser finde.

Saa reed han hen til Maleren:
O Maler! er du herinde.

Og kan du skaffe mig Roser tre,
Og hver af sine Kolører,

Den ene hvid, den anden blaa,
Den tredie som Fiolen.

De Roser, som du taler om,
De staaer alt i min Have.

Der Ridderen fik Roserne,
Saa hastelig monne han ride.

Der Jomfruen fik ham at see,
Begyndte hun at græde.

Ak! maa jeg sove hos dig i Nat,
Og sove hos dig alene.

Ak! vil du sove hos mig i Nat,
Og sove hos mig alene.

Saa skal du skaffe mig Sønner tre
Og endda Jomfru være.

Og skal jeg skaffe dig Sønner tre,
Og dog en Jomfru være.

Saa skal du sy mig Skjorter tre,
Og ingen Stik paatage.

Og skal jeg sy dig Skjorter tre,
Og ingen Stik paatage,

Saa skal du gjøre mig Vugger tre,
Og ingen Spaan afskjære.

Og skal jeg gjøre dig Vugger tre,
Og ingen Spaan afskjære,

Saa skal du tælle Stjernerne,
Paa Himmelen den klarer.

Ja skal jeg tælle Sjernerne,
Paa Himmelen den klare,

Saa skal du gjøre min Stige saa høj,
At den til Himmelen rækker.

Ak mi kjære Jomfru du bliver for klog,
Jeg faar nu lade dig fare.
A ha, ja, ja,
Jeg faar nu lade dig fare.

No. 36.

(Sammenlign hermed No. 84 og 167.)

(Se P. Syvs Kjæmpeviser.)

De legte Guldtavel ved breden Bord,
I Glæde og Lyst med alle,
De Fruer tvende med Ære stor,
Saa underlig Legen mon falde.
Men Lykken vender sig ofte om.

De Terninger løbe ofte omkring,
De sig saa snart monne vende,
Saa gjør og Lykkens Hjul udi Ring,
Dens Løb man neppe kan kjende.

Fru Julli og Dronning Malfred,
De lege Guldtavl med Ære,

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Paa Gulvet ganger det Barn derved,
Og legte med Æble og Pære.

Paa Gulvet ganger det Barn saa veen,
Og legte med Æble og Blomme,
Da indkom Her Axel Thordsen,
Han agted til Rom at komme.

Han hilsed Fruer og Jomfruer skjøn,
Hannem fulgte baade Tugt og Snilde,
Han elsker det ædle Barn udi Løn;
Thi Lykken vilde for dennem spille.

Paa Armen tog han den liden Dukk',
Klapped hende ved hviden Kind,
Krist give at du varst voksen nok,
Da blevst du snart min Mandind.

Hans yngste Søster svarede saa brat,
Paa Klæder hun Guld monne bære,
Var hun end voksen i denne Nat,
I maatte ei sammen være.

Jomfruens Moder talede ret,
Hun mon hannem Sandhed sige,
I ere alt for nær udi Æt,
Dog vel hinandens Lige.

Han tog en Guldring af sin Haand,
Bad Barnet der med lege,
Der hun fremvokste i Alder forsand,
Det gjorde hendes Kinder blege.

Kom vel i Hug min lille Brud,
I Dag mon jeg dig fæste,
Aa jeg skal reise af Landet ud,
For fremmede Herrer at gjæste.
Men Lykken vender sig ofte om.

(Anm. Melodien No. 36 er optegnet efter det tiende Vers. Slutningen af Melodien gjentages til Omkvædet.

No. 38.

(Sammenlign hermed No. 89. Lanstad Pag. 51 og 58.)

No. 39.

(Landstad Pag. 662.)

No. 40.

(Se Landstad Pag. 503.)

No. 41.

(Den gamle Stevtone. Se Landstad Pag. 196.)

No. 42.

(Se Landstad Pag. 3.)

No. 43.

(Sammenlign hermed No. 90. Landstad Pag. 189.)

No. 44.

(Se Landstad 134.)

No. 45.

(Se Brorsons Svanesange.)

No. 58.

Torø liti.

Duva settø se paa Liljankvist,
Gud at raade,
Ho syngø so vakkert um Jesum Krist,
Herre Gud senne uss sin Naade.

Aa høyr du Torø liti e tala te de,
Aa lyste du følgje aav mæ me,

Koss kan e fara aat følgji mæ de,
Kungesaan i Engeland han beyla te me.

Aa høyr du Torø liti e tala te de,
Aa lyste du at følgji or Lande mæ me.

Koss kan e fara aat at følgje or Lande mæ de,
Ein Kungesaan af Engeland ha truløft me.

Aa Torø liti ho veiva sit Huvu i Skjinn,
Aa gik saa in før kjær Moderen sin.

Torø liti ho veiva sit Huvu i Streng,
Aa gik saa in før sin Fader i Seng.

Torø liti fæk Ilt før Tuppen gol,
Aa vart no dau før uprenner Sol.

Saa bar dei Likø ette Væge fram;
Dei tølv Gudsengla fere rain.

Saa bar dei Likø gjønno Kjyrkji le,
Dei tølv Guds Engla føllo paa Kne.

Saa bar dei Likø in paa Kjyrkjigølv,
I Himmerike ringi dei Klukkudn tølv.

Torø liti ho prilla paa Døre mæ Fingadn smaa,
O kjære Jamfru Maria luk Løkø ifraa.

Jamfru Maria sto up taa sin ejøn Stol;
Velkommen Torø liti mi trøytt aa mo.

Inkji æ e saa trøytt inkji æ e saa mo,
Gud at raade,
Ei liti Kvilestund va fulla go,
Herre Gud sennø uss sin Naade.

No. 59.

(Se No. 10.)

No. 62.

Brumbraskøn i Bumba,
Katten slær uppaa Trumma,
O firø Mysa dei gaa i Dands,
So heilø Jore ho dundra.

Katta sat uppaa Take,
Tala te sine Døtta
Kor sko me o Veten vera,
Me frjøsø paa vore Føta.

O me sko reisø te Danemark,
O kjøpø Sko før ei heilø Mark,
Trine, trine, trine, trine,
Trine Pepar o Kødn.

No. 65.

(Se No. 18.)

No. 71.

(Se N. V. og St. 2den Udgav. Pag. 21.)

No. 72.

(Se N. V. og St. 2den Udg. Pag. 88.)

No. 73.

(Se N. V. og St. 2den Udg. Pag. 92.)

No. 74.

(Sammenlign hermed No. 259 og 211.)

No. 75.

(Sammenlign hermed No. 168 og 221. N. V. og St. 2den Udg. Pag. 72. og Landstad Pag. 671.)

No. 79.

(Se No. 10.)

No. 84.

(Se No. 36 og 167.)

No. 85.

(Se Landstad Pag. 600.)

No. 86.

(Se P. Syvs Kjæmpeviser.)

De Røvere ligge for Norden Skov,
Og Skoven er deres Skjul:
Om Natten gaa de til Bondens Gaard,
De drikke med hannem god Juul.
De Røvere hvile for Norden under Skoven.

Og de gaae dennem til Bondens Gaard,
Med skarpe Spjud i Hænde
Du give os af din Juletønde,
Du est vor skylde Frende.

Og du skal laane os Huus i Nat,
Og pleie os herlig vel:
Og vi ville hos din Hustru sove,
Og slaa dig selv ihjel.

Jeg vil give eder baade Øl og Mad,
Og pleie eder saare vel:
Jeg beder eder for den øverste Gud,
I gjøre mig ingen Uskjel.

Og ville i her tage Huus med Magt,
Og raade for Alting selv:
Og ville I krænke min unge Viv,
Da skeer mig stor Uskjel.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Somme kaste deres Sværd paa Bord,
Og somme deres Skarlagen Skind,
Og somme bade Bondens Hustru,
Bære for dem Øl og Viin.

Tak have Bondens Hustru,
Som ei vilde hos Røvere sove;
Hun bar til dennem Øl og Mjød,
Alt ind i Bondens Stuve.

Det var Aase Bondens Hustru,
Hun kunde vel føie sine Ord:
Og saa tog hun de Silkeduge,
Hun slog dem over det Bord.

De aad og drukke en liden Stund,
Og ikke end saare lenge;
Opstod Aase Bondens Hustru,
Hun sagde hun vilde rede Senge.

Det var Aase lille Bondens Hustru,
Hun vilde hos Røvere ikke sove:
Derfor gik hun den lange Vei,
Igjennem de mørke Skove.

Og hun tog Fod saa rask i Haand,
Saa saare modig hun var;
Hun havde vel fire stærke Mile,
Til Drost Herr Peders Gaard.

Der hun kom udi Herr Peders Gaard,
Der axlet hun Kaaben blaa,;
Saa gaaer hun dristig i høie Loft,
Som Herr Peder han laa.
De Røvere hvile for Norden under Skoven.

No. 87.

(Se Landstad p. 339.)

No. 89.

(Se No. 38.)

No. 90.

(Se No. 43.)

No. 91.

(Se Landstad Pag. 647.)

No. 92.

(Se Landstad Pag. 297.)

No. 93.

(Se Brorsons Svanesange.)

No. 109.

(Sammenlign No. 155.)

St. Tømøs Klukke-Laatten.

Dæ va før noko længi sia, e hugsa 'kji no kosdan Aar dæ va, daa varst Tømøs Kjyrkja ne'revi o Klukkudn vørto kjøyrda neaat Vangskjyrkjun, o uphængda der i Stupule hjaa hinaa Klukko; men so haddø dei so klena Klukko upi Dali i Øye-Kjyrkjun, at Updølidn støndo paa, at dei vildø ha Tømøs-Klukkudn dit, o selja dei, dei haddø før, o dæmæ so kaamo dei dit, o der era dei enno. Kjyrkja sto, so du veit, nora før Nystøgun, der so Æltundstølen æ, so dei kallø Kjyrkja. Ner me no reisø paa Øyre, o me reisø derum o Natte, daa hende dæ, at me høyrø Klukkø-Laatten enno i Steinrøyso der. Denne Laatten æ nøk ein taa dei finaste so gaar paa Fela ell paa Langhørpa, men bli ogsaa letin fint paa Mundhørpa.

No. 111.

Munkøn.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ei Høns;
Munkøn svara ganskø spønskt:
E dansa inkji so gjednø.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ei Gaas
Munkøn svara: d'æ berrø Fjaas.
E dansa inkji so gjednø.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ei Gjeit,
Munkøn svara; ho æ inkji feit.
E dansa inkji so gjednø.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gieva de ein Sau,
Munkøn svara: han liggø snart dau.
E dansa inkji so gjednø.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ei Kjyr;
Munkøn svara: ho ligg ni ei Myr.
E dansa inkji so gjednø.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ein Hest;
Nej han æ haltø, han tena de best.
E dansa inkji so gjednø.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gieva de ein Gar;
Munkøn takka, no va du Kar;
No ska e dansø so gjednø.

No. 112.

Friarn henno Olia.

Dæ staar ein Friar uti Gare,
Mor lilla, hau, hau,
Ko mange Pæinga haver han,
Du mi Døtte Olia, hem, hem.

Hundrø för Hundrø,
La'n gaa, la'n gaa.

No staar ein Friar uti Gare at,
Ko mange Penga har daa han?

Tusen for Tusen;
Be 'n inn, be 'n inn!

Kor ska Friarn sita,
Paa'n Stol utmæ de.

Ko ska Friarn ha te Drikkø,
Øl o Vin, Brennevin.

Ko ska Friarn ha te Mat,
Smør o Ost, Kjøt o Flesk.

Trast so varst dæ Bryllaup taa,
Mor lilla, hau, hau!
Sia Barsøl, Skrik o Skraal.
Hjaa 'en veslø Olia, hem, hem!

No. 113.

En Konge herskød i Østerdal.

En Konge hersked' i Østerdal,
Hans Navn var Haagen den kjække,
Han Stridsmænd havde foruden Tal,
Hvis blotte Syn kunde skrække;
Men derimod havde han allenstund
En Datter, som nævntes i alles Mund
For Ragnhild den fagre.

Skjøn Ragnild vandrer ved Glommens Bred,
Naar Maanen farver dens Bølger;
For Kummer fri hun dog ofte græd,
Jeg saadant ikke fordølger.
Maaskee hendes Hjerte den Varsel gav,
At lynsnare Flod skulde bli' en Grav
For Ragnhild den fagre.

Knapt femten Sommere forsvunden var'
I Ungdommens sorgløse Glæder,
Da Rygtet alt hendes Skjønhed bar
Til langt fraliggende Steder.
At se hende reiste hver Kongesøn;
Nu sloges og sukked' hver Helt i Løn
For Ragnhild den fagre.

Blandt Andre fandtes i Hagens Gaard
En Svend, som Guttorm mon hede;
Mod Sværd han kunde sig gjøre haard,
Og Pile paa ham ei bede,
Hvert Træk i hans Ansigt bød Nidding skjælv,
Og Guttorm, ja Tapperhed sukked' selv
For Ragnhild den fagre.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Han fatted' Afsky for Ledingstog,
Selv Hagens Mjød ham ei smagte,
Naar Ragnhilds Haand ikke Bægerets Laag
Og Seierkrandsen ham rakte;
Hans Øie blev mat og hans Kinder bleg;
Til Freya hans lønlige Sukke opsteg
For Ragnhild den fagre.

O Guttorm; (sukker hans kvalte Barm)
Du aldrig følte en Smerte,
Der ligned Kjerligheds bitre Harm,
Som nu fortærer dit Hjerte;
Er Elskov en Brøde, dens Straf er haard
Og hvo har ei sukket i Hagens Gaard
For Ragnhild den fagre.

Det Glimt af Haab, som jeg engang saa,
Er længe siden forsvunden;
Mit Hjertes Varsler det Uheld spaa,
At Ragnhilds Haand bliver bunden
Til Helten, hvis Adfærd i Kamp er huld,
Hvis Hænder er Ild, men hvis Barm er Kuld
For Ragnhild den fagre.

Men jeg som vilde med Glæde dø,
Naar en medlidende Taare
Paa Kinden randt af den bedste Mø,
Hvis Smil saa bitterlig saare;
Jeg klager forgjæves mit Hjertes Ve,
At aabne min Kval jeg ei vovede
For Ragnhild den fagre.

Saaledes jevnlig hans Klager lød,
Og Graaden ned af hans Kinder
Med Sukke blandet i Draaber flød;
Men Vandet ligt, som nedrinder
Fra mosgroede Klipper, var Guttorms Graad
Hans Hjerte var kjækt, skjøndt hans Kind var vaad
For Ragnhild den fagre.

Saa gled en Sommer, saa glede tre,
Da Rolf, en drabelig Kjempe,
Fra Rusland kommer og truede
Kong Hagens Land med Ulempe,
Om strax han ei ham sin Datter gav;
Da ellers hver Stridsmand nu fandt sin Grav
For Ragnhild den fagre.

Kong Hagen holder med sine Mænd
Et Raad, hvad nu var at gjøre.
Jeg har (saa taler han) mangen Svend
Der Sværd og Vaaben kan føre;
Af Kjække jeg har vel en ti til tolv,
Men ingen, der kan bestaa mod Rolf
For Ragnhild den fagre.

Da reiste Guttorm sig med en Hast
Fra Bordets hyndede Bænke,
Og sagde: Konge dit Ord staa fast!
Vil du din Datter vel skjænke
Til den, som at brydes med Rolf formaaer?
Og straks i Kamp da en Guttorm gaaer
For Ragnhild den fagre.

Hør unge Mand (var Kong Hagens Svar),
Dit tapre Ord jeg beundred';
Men ikke Kræfter mod Rolf du har
Thi Jorden rysted' og dundred'
Naar Pile han ud fra sin Bue skjød;
O Guttorm du finder din visse Død
For Ragnhild den fagre.

Da bliver Døden mig dobbelt Fryd
(Saa Guttorms Svar monne falde),
Naar Ragnhild skulde med Klagelyd
Sin dræbte Guttorm mig kalde;
Ei Døden kan skrække mit stolte Bryst,
Jeg segner med Glæde, jeg dør med Lyst
For Ragnhild den fagre,

Nu ganger Hagen til Rolf da hen,
Og tager saadan til Orde:
Jeg haver lovet mit Riges Mænd,
At Ragnhild Dens maatte vorde,
Der tapperlig sig i en Tvekamp staar,
Og Guttorm er den som i Kampen gaar
For Ragnhild den fagre.

Knapt letted Solen sit Hoved op
Fra Østens natlige Hvile,
Før begge Helte i fuld Gallop
Til Kampepladsen mon ile.
Hvor Folk var forsamlet i Hobetal,
Som forud alt ynked' Her Guttorms Fald
For Ragnhild den fagre.

Nu lynsnar blinked det tunge Sværd
Hvert Hug med Færdighed bødtes,
Og aldrig saaes en Ledingsfærd,
Hvor saadan Tapperhed mødtes;
De sloges en Time, de sloges i fem,
Og Kjerlighed vokste i hver af dem
For Raghild den fagre.

Omsider brækkes Her Guttorms Skjold,
Og han til Rolf monne raabe:
En Ridder er du saa gjæv og bold
Jeg uden Hinder vil haabe,
Du kaste dit Skjold til en Side hen,
Og Kampen begynder paa ny igjen
For Ragnhild den fagre.

Jeg er en Riddersmand gjæv og bold
(Forbittret Rolf han nu svarer);
Men aldrig brækkes mit eget Skjold,
Og Nidding aldrig jeg sparer,
Naar Vaaben af Rust monne gaa itu;
For mere end for Ære jeg fægter nu,
For Ragnhild den fagre.

Saa styrt da Nidding, (var Guttorms Svar)
Og med fordoblede Kræfter
Han rasend' ind paa Herr Rolf nu fa'r,
Der ei blev munter derefter;
Thi Hjelmen blev knuset, Stigbøilen gled,
Og Rolf blev slaaet af Hesten ned
For Ragnhild den fagre.

Jeg Livet skjænker dig (saa oplod
I Hast Herr Guttorm sin Stemme)
Jeg aldrig gyder en Faldens Blod,
Og vil dig lade fornemme:
At Guttorm er ædel; og overalt
Han vil ikke dræbe den Mand som faldt
For Ragnhild den fagre

Nu flyver Guttorm til Ragnhild hen.
Og synker i hendes Arme;
Hans matte Øine faa Glands igjen,
Hans Kind nu blusser af Varme;
Og venlig han favner den bedste Mø,
Han ønsker at leve, som vilde dø
For Ragnhild den fagre.

Den blege Maane, Forelskedes Ven,
Beskinner speilklare Bølge,
Og Ragnhild vandrer til Glommen hen,
Hvor ingen hende monn' følge.
De Bølger i Floden løb mindre snar,
og Maanen ei glindsed' tilforn saa klar
For Ragnhild den fagre.

Herr Rolf mismodig nu vandrer om,
At dræbe mangeslags Tanker,
Til Glommens Bredde han ogsaa kom,
Og der hel sorrigfuld vanker,
Nu møder han Ragnhild, øg finder glad
Sin Elskov forvandlet til bittert Had
For Ragnhild den fagre.

Du aldrig blive en Guttorms Brud!
(Var alt den nedrige talte):
Han Ragnhild greb, og styrtet sig ud,
Hvor Strømmen Hvirvler malte.
Den graadige Bølge sit Skjød oplod
Og sørgende Maanen bag Skyer stod
For Ragnhild den fagre.

Da fandt en Fisker skjøn Ragnhilds Lig,
Og Hagen jorded' sin Datter;
Tildøde Guttorm nu gremmed' sig,;
Al Dagens Spøg og Latter
Blev standset ved en saa bedrøvet Sag,
Og Glommen hyler den Dag i Dag
For Ragnhild den fagre.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

No. 114.

Der stander to Gjenter paa højen Loft.

Der stander to Gjenter paa højen Loft,
Aa vende seg lige i Nor;
Fæk dem se et Skjip komma seilendes,
Tre Grever der ombor.

Den alleryngste Greve,
Som der paa Skibet var;
Han vilde med mig sig trolove,
Endog saa ung han var.

Og Ridderen sagde til Tjeneren sin:
Tag dig og mig en Hest;
Saa skulle vi begge ride,
Til den Jomfru som vi har fæst.

No. 115.

(Sammenlign 227 eg 270. og N. V. og St. 2den Udg. Pag. 27.)

No. 121.

Grivilja hun sad i Guldvæven og vov
Den hvide Melk udaf Brysterne stod,
He ja!

No. 122.

Hoskold.

Hoskold han slo sund Fela si, han Hoskold,
Hoskold han slo sund Fela si, han Hoskold,
Kjøpte Toskillings Stumpen,
Aa Brennevinsdunken,
Aa Flatbrødleiven.
Aa Kjinneklingen aa Lefsa.

:,: Dansa du med din unge Brud,
Din Skræling, :,:
:,: Dæ eg ha lova deg,
Ska eg holla deg,
Snus og Tobak,
Og Brennevin og lidt Vælling. :,:

:,: Ingen tror saa smuk en Datter,
Som jeg har. :,:
:,: Kjækt staar hun
Og net gaar hun,
Og Kjinker slaar hun,
Og Frier faar hun til Jula. :,:

No. 124.

Om den her meddelte underjordiske Musik, den saakaldte „underjordiske Klippe-Konsert“ har Stadsmusikant Henrik Meyer i Kristiania leveret en Fortælling, hvis Sandhed er lovformelig bekræftet af Vitterlighedsvidner(!). Hans Ord ere: I Aaret 1695, da jeg havde været omtrent et Fjerdingaar i Lære hos Paul Krøplin i Bergen, prøvede vi Juleaften, hvad der skulde spilles i Helligdagene. Hver Uge kom sædvanligviis en Bonde med Melk og Smør til min Læremester. Mens Bonden ventede paa Penge for sine Varer, stod han og lyttede opmærksom til paa Musik-Prøven. Da sagde min Læremester smilende: Idag faar du ingen Penge for dit Smør og Melk, thi du har faaet Betaling nok ved at høre til. Aa, sagde Bonden, et lidet Stykke Vei fra min Gaard i Klippene tætved hører jeg saamen hver Julaften det som er meget bedre. Herover blev Bonden udleet af min Læremester og af Kantoren, Organisten, som ogsaa vare tilstede. Ja, ja — sagde Bonden — ville Herrerne i Aften komme, saa skulle de blive overbeviiste om, at jeg taler Sandhed. Da Prøven var endt, blev man efter nogen Betænkning enig om at gaa ud til det bestemte Sted. Da det var henimod Midnat, kom Bonden og sagde os at det nu var Tid til at gaa til Bjerget. Jeg maatte gaa med og da det var meget koldt medtog jeg en Flaske Brændevin. Da vi havde siddet et Kvarters Tid paa Bjerget bleve vi utaalmodige og spurgte Bonden, hvor længe vi vel skulle sidde der? Han bad os at vi endnu maatte have lidt Taalmodighed. Kort derpaa begyndte det at klinge i Bjerget, som om det var tæt ved os; Først blev en Akkord anslaaet; derpaa angaves en Tone for at stemme Instrumenterne; nu fulgte Forspillet paa et Orgel, straks derpaa hørte vi Syngestemmer, Zinker, Basuner, Violiner og andre Instrumenter, uden at Noget lod sig se. Da vi længe havde hørt til, udbrød Organisten i fuld Iver: Tilhøre I Gud, saa lad Jer se; men tilhøre i Fanden, saa hold dog op engang! Straks blev det stille; men Organisten faldt om som af Slag, idet Fraaden stod ham af Næse og Mund. I denne Tilstand bare vi ham ind i Bondens Hus og tildækkede ham vel i Sengen. Om Morgenen kom han til sig selv igjen og fulgte med os tilbage til Bergen, hvorhen vi naaede meget tidlig, thi Stedet, hvor vi havde hørt denne selsomme Konsert, laa ved Bjerkelands Kirke, kun en Mil fra Byen.

No. 125.

(Se No. 272.)

No. 131.

(Se Landstad Pag. 346.)

No. 132.

(Landstad Pag. 564. Saml. No. 178.)

No. 133.

(Landstad Pag. 594.)

No. 135.

(Landstad Pag. 639.)

No. 137.

(Landstad Pag. 370. Saml. No. 176 og 183.

No. 138.

(Brorsons Svanesange.)

No. 151.

(Saml. No. 212 og 261.)

Her Lovmand red sig under Ø.

Herr Lovmand red sig under Ø,
Danser i vel min skjønne unge Viv.
Han fæstet stolt Ingerlild saa ven en Mø.
Hun maatte vel være min.

Hør I stolt Ingerlild under Ø,
Hvor længe vil i bie mig Mø.

I otte Vintre fulde,
Den niende om jeg skulde.

Der otte Aar forgangne vare,
Stolt Ingerlild længtes saa saare.

Stolt Ingerlilds Brødre gaar sammen i Raad,
Vi ville gifte vor Søster i Aar.

Vi ville give hende rige Herr Tord,
Hand har mere Sølv end Herr Lovmand Jord.

Han har mere Guld paa Brystet sit,
End Herr Lovmand i forgyldene Skrin.

Han har mere Gods i Arken,
End Herr Lovmand Jord i Marken.

De drukke Bryllup i Dage fem,
Ikke vilde Bruden til Sengs i dem.

Den sjette Dag ad Kvælde,
Da toge de Bruden med Vælde.

Skal jeg nu til Senge gaa,
Da følger mig først til Høielofts Bro.

De ledde stolt Ingerlild paa Høielofts Bro,
Hendes Øine stod' ad salten Fjord.

Hisset ser jeg Seglene gule og blaa,
Dem sydde jeg med mine Finger smaa.

Havde jeg mig en fuldtro Ven,
Did vilde ride hen og snart igjen.

Hør du Her Peder kjer Broder min,
Drag hen til Stranden for Søster din.
Han fæsted stolt Ingerlild saa ven en Mø.
Hun maatte vel være min.

(Peder Syvs Kjæmpeviser.)

152.

Skiftesang i Bryllaups i Vang i Valdris.

Fyste Kvellen.

Giv mig Lyd saa vil jeg sjunge
Brudgommen en Æressang.
Jeg har ogsaa Maal og Tunge,
Svare vil jeg dig en Gang.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Hvormed stemmer du da i?
Brudens Dyd med Harmoni.
Se vor Brudgom han er dydig,
Som er sagt om Abraham.
Da er hun som Sara lydig,
gjører ei sin Herre Skam.

Kjömeistarn.

Han som David har et Hjerte,
Og mod os saa venlig er.

Brursvein.

Hun som Ester kan al Smerte,
Tage fra sin Slægtninge.

K. Han som Pauli Dyd er hos
B. Hun fortjener Judiths Ros,
K, Aldrig er saa deilig Kone,
Manden er jo Hovedet,
B. Saa er Kvinden Mandens Krone
Derfor er de Begge et.

K. Gud gjør ham som Josefs Lykke
Fordi han gudfrygtig er,
B. Hun som Asenoth skal smykke
Hannem med den Dyd hun bær;
K. Vor Brudgoms Skaal vi drikke om,
B. Bruden Skaal skal ej staa tom;
K. Gud giv, han mon vel og længe
Leve i Velstand og Fred,
B. Gud giv, hun maa ikke trænge
Efter Brød og Lykke med.

Arö Kvellen.

K. Gud som Ægteskab indstifter
Velsignelsen gir disse to,
B. Giv deres Ager, Eng og Drivter
I Lyksalighed maa gro,
K. Gid de Livets Frugt maa faa,
B. Gid de frem i Dyder gaa.
K. Gud lad Kjærligheden blive,
Deres bedste Glædens Brød;
B. Giv dem Lykke mens de leve,
Og tilsidst en salig Død.

No. 155.

(Se No. 109.)

No. 157.

(Saml. No. 13.)

Daa e va ein Gut.

Daa e va ein Gut i mit søykjandø Aar,
E ok no paa Skji ne for Bakke,
So friskt so ei Pil i Flugten ho gaar,
O so kvækk o so gla,
Unde Greno e sat
O um ingjin Ting ba.

So kom dæ ein Ørre o settø se trygt
Paa ei Grøn te o leike o kurrø,
So tok e mi Reflø so friskt taa min Ryg,
Fekk Høna o sjaa
I Sniøe ho gaar,
Du æ mi ska e spaa!

E Refla let sige o Ørrin ei skaut
O tænktø: Ko æ dæ so mejrø?
Ho stakkar ska syrgjy før Makin æ dau,
Nej i Grønskogens Bo
Sko de leva i Ro
O maka se so tvo.*)

So kom dæ ein Bergjutul laskandis fram,
Han brumla o skølv uttaa Sinne:
Ko ha Fugladn giort de?
Sa Trøllø ve me.
Nej førhast irkje de:
Imot Graabein kri'r e.

Drep Graabein sa Trollø, e gjevø de Løv,
Min Gut, du ska vist bli beløntø;
Dæ so vil ska' de, ska trast bli dit Rov,
O i grasrikø Dal
Mæ di Gjøntø du ska
Njøtø Fre i dit Val.

*) Fra Aadalen er dette Vers saaledes:

Mit Sigte je tapte, den je 'kji skaut
Je tænkte der æ vel fleire,
Den Høna ho sørger for sin Make skuldø dø.
Uti Kjærligheds Ro
De skulde parras de to
Aa leva i Ro.
Treitrarerita trei.

No. 158.

Døl'n.

Døl'n gaar paa Gatun
Alt me sit uslø Smør o Smør;
Ko vil du ha før Smørø dit,
Endaa dæ æ so traatt o kvitt?
Hej hop kon falleriral lalla,
Endaa du æ ein Døl.

O tiø Skjelling Mørke,
Dæ ha e tænkt o faa o faa;
Dæ likøvæl e by de sju,
Du faar kje meir, dæ e kan tru.
Nei hop kon fallerilal lalla,
Endaa du æ ein Døl.

No. 160.

Skjøn Anna.

De Røvere vilde stjele gaa,
Saa langt i fremmede Lande,
Saa stjele de bort den Konges Barn,
Den Jomfru hed skjøn Anna.

De førde hende i fremmed Land,
En Hertugs Søn tilhaande,
For hende saa meget Guld gav han,
Den Jomfru hed skjøn Anna.

De vare tilsammen i otte Aar,
Sju Sønner tilsammen monne fange,
For hendes Dyd og Ydmyghed,
Blev den Herre en Konge.

Den Herre var af Mekelborg Land,
Af Fyrstelig Blod og Stamme,
Kongens Dotter af Engeland,
Var solgt ham selv tilhaande.

Der otte Aar forgangen var,
Hun kunde det mærke og kjende,
At han vilde sig en anden fæste,
Forlade vilde han hende.

Skjøn Anna gaar for hans Moder at staa,
Moder sagde hun Frue,
Vil I eders Søn bede om,
At han vil mig trolove.

Jo saamend da vil jeg saa,
Jeg vil det gjerne gjøre,
Han lover sig aldrig nogen Jomfru,
Der mig kan kjærer være.

Den Fyrstinde gik for sin Søn at staa,
Konning sagde hun Herre.
Hvor lenge vil du leve saa,
I Slegfredslevnet mere.

Du skal love skjøn Anna din Viv
Din ægte Brud at være,
Og da bliver eders Sønner syv,
Til ægte Børn med Ære.

Nei saamend Moder gjør jeg ei,
Hun er af fremmede Lande,
Hendes Forældre kjender jeg ei,
Hun er mig solgt ihaande.

Den Herre lod Breve gaa ud,
Ja Bryllupsbreve skrive,
En anden fæste sig til Brud,
Hans Dronning skulde blive.

Skjøn Anna staar i Høieloft,
Hun hørde de Ridderes Røste,
Give det Gud Fader i Himmerig
Mit Hjerte maatte brøste.

Skjøn Anna slaar i Høieloft,
Hun hører de Riddere bolde,
Hjelp nu Gud Fader i Himmerig,
Jeg maatte min Kjærest beholde.

(Peder Syvs Kjæmpeviser.)

No. 163.

(Norske Viser og Stev 2den Udg. P. 63.)

No. 164.

Taterviſe.

Jeg neppe tolv Aar var,
Jeg misted Mor og Far.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Jeg fik dog ikke at lære,
Saa vel som mange Flere,
Som har sin Far og Mor,
Indtil de blive stor.

Farvel da Far og Mor!
Farvel, mine Søstre og Bror!
Farvel min Slægt og Venner!
Nu maa jeg redeligen vandre.
Jeg løfter paa min Hat,
Og byder dem Godnat.

Du siger du er fri
Fra Falskhed og fra Svig.
Du er jo saa beblandet
Som Skummet staar paa Vandet,
Det aldrig stille staar
Men røres Dag og Aar.

Naar Andre glæder sig,
Da maa jeg græmme mig,
Mit Hjerte, det maa bløde;
Jeg sørger mig til Døde,
For dig, min kjære Ven,
Du tog min Glæde hen.

Er du da blank som Guld,
Og jeg er sort som Muld,
Een Frihed vil jeg eje:
At vandre mine Veje!
At gaa, hvorhen jeg vil,
Det selv mig hører til.

No. 166.

(Norske V. og St. 2den Udg. P. 108.)

No. 167.

(Se No. 36.)

No. 168.

(Saml. No. 75 og 221.)

No. 169.

(Se No. 271.)

No. 175.

(Landstad P. 651.)

No. 176.

(Se No. 137 og 183, og Landstad Pag. 369.)

No. 177.

(Sammenlign No. 214 og 262, der har samme Omkvæd.)

No. 178.

(S. No. 132.)

No. 179.

(Landstad Pag. 559.)

No. 181.

(Se No. 203 og 267.)

No. 182.

(Se No. 131.)

No. 183.

(Se No. 137 og 176.)

No. 185.

(Brorsons Svanesange.)

No. 201.

Herr Peder.

Herr Peder han red sig ud at meide,
Det blaaser kalt Veder ifraa Sjøen,
Alt efter sin Søster at leite,
Blaaser kalt, kalt Veder ifraa Sjøen.

Da han kom til viden Strand,
Fik han se Havfrua den skjønne Madam.

Og aldrig har e seet en saa ven Madam,
Som denne Havfrua den skjønne Madam.

Og har du aldrig seet saa ven en Madam,
Jeg haver en Terne langt venere end jeg.

Og kan eders Terne for mig gaa frem,
Saa giver jeg hende mine Guldringe fem.

Kan eders Terne for mig fremgaa,
Saa giver jeg hende min Ganger graa.

Hav selv, hav selv eders Ganger graa,
Eders Terne kan gjerne for Eder fremgaa.

Den Havfrua gik sig i Steinstuen ind,
Saa kaldte hun frem Guldternen sin.

Og skal jeg nu for en Ridder fremgaa,
Som ikke har seet Solen paa femten Aar.

Saa havde hun paa sig en Silkesommersærk,
Som femten Havfrua havde gjort sit Mesterværk

Saa havde hun paa sig et Armbaand af Guld.
Jeg troer vist den Ridder skal være dig huld.

Saa gav hun hende en Guldkande i Haand,
Som hun skulde skjænke skjøn Ridderen af.

Og aldrig saa ta'er jeg Guldkanden af din Haand
Førend du siger mig Faderen din.

Og Konge i Engeland er Faderen min.
Hans Dronning Guldritta kjær Moder min.

Er Konge i Engeland Faderen din,
Saa stande vi her to Sösken saa fiin.

Saa sætter han hende paa Gangers Bag,
Saa rei de heimat med et frit Mag.

Den Havfru venter i Dage tre,
Hendes Terne kom ikke igjen udi de.

Den Havfrua venter i Dagene fem,
Hendes Terne kom ikke igjen udi dem.

Den Havfrua gik sig paa Storebrua frem,
Det blaaser kalt Veder ifraa Sjøen.
Saa sprak hu sund i Stykker fem.
Blaaser kalt, kalt Veder ifraa Sjøen.

No. 202.

Han Tarald.

(Aadalen.)

Han Tarald skulde paa Skytteri gaa,
Det dages se no san trareritra,
Saa tok han Refla mæ Hyltere paa;
(Ta hit Krute mit du sa'n),
Han Tarald ligger i Lunden i sit Legje.

Han Tarald gik sig litt længer frem,
Det dages o. s. v.
Saa møtte han der ein Skræddersvein,
(Æ du Byrse-sme du sa'n).
Han Tarald o. s. v.

Han Tarald gik se litt længer frem,
Det dages o. s. v.
Saa fækk han sjaa den Haren sprang,
(Fly inkje saa fort du sa'n.)
Han Tarald o. s. v.

Han Tarald gik o. s. v.
Det dages o. s. v.
Da fækk han sjaa den Bamsen sat;
(Se der sit'en du sa'n.)
Han Tarald o. s. v.

Saa la'n Byssa alt oppaa ein Kvist,
Det dages o. s. v.
De fyste Skøte saa skaut han mist,
(Aa hei aa hei om je raakt 'en no sa'n.)
Han Tarald o. s. v.

Saa la'n Byssa alt oppaa ein Krok,
Det dages o. s. v.
Saa skaut'n Bjørn i Hjerte Rot,
(Jamen raakte je'en no sa'n.)
Han Tarald o. s. v.

Han Tarald gik se alt oppaa ein Gar,
Det dages o. s. v.
Saa stuft'n paa Huve i ei Kamarssval,
(Fifønskjin ko vont her lukta sa'n.)
Han Tarald ligger i Lunden i sit Legje.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

No. 203.

(Saml. No. 181 og 267.)

Han Ole.

Han Ole tjente i Konningens Gaard,
Der tjente han for Klæder og for Føde;
Saa fik han et Brev ifra Rosende-Lund,
Som siger at hans Kjæreste var døde.

Her Ole han træder for Kongens Bord,
Han gjorde al den Tjeneste han kunde;
Saa bad han Kongen om at faa Lov,
At reise udi Rosenlunden.

Og Kongen han giver Hr. Ole til Svar:
Det kan jeg nu slet ikke gjøre,
Men sig mig kun et eneste Ord,
Hvad har du udi Rosenlund at gjøre.

Tidend' er kommen paa denne Hædersdag,
Hvorover mit Hjerte mon bløde,
Der er kommet et Brev ifra Rosenlnnd,
Som siger at min Kjæreste er døde.

Aa kjære Hr. Ole du maa ej græde saa,
Det var da ikke mere end en Kvinde,
Det kunde vel skikke sig saa i mit Land,
At du kunde faa den ypperste Grevinde.

Af alt det som Kongen kan have i sit Land,
Slet intet jeg vil nu have,
Men jeg vil reise til Rosenlund,
Og følge min Kjærest til Graven.

Og du er den troeste jeg har i mit Land,
Af Alle mine Grever og Baroner,
Og dig vil jeg give en duelig Skjænk,
Af hundrede norske Kroner.

Hr. Ole han sadler sin Ganger rød,
Den røde var saa fager og saa snilde,
Saa rider han over de nordiske Fjeld,
Saa hurtigt som en Rind kunde flyve.

Hr. Ole han kom nu til Rosenlund,
Der bandt han sin Hest ved en Støtte,
Saa gik han straks i Ligstuen ind,
Hvor Fruer og Jomfruer monne græde.

Hr. Ole han gaaer i Fruerstuen ind,
Han vred sine Hænder saa saare,
Og hvert et Sandkorn som paa Gulvet laa,
Det væded' han med sine Taarer.

Hr. Ole han satte sig ned paa en Stol,
Ret ligesom han vilde sove,
Sin sorgfuld' Sjel befaled' han Gud,
Og derpaa opgav han sin Aande.

Saa la de dem tilsammen paa et Bord,
Og Kisten var gjort udaf Marmor,
Der hvile de tilsammen til sidste Dommedag,
De sove i hverandres Arme.

No. 204.

(Saml. No. 256.)

Hindraleiken.

Gutter og Gjenter stille sig i en Ring. En Gjente gaar ind i Ringen og synger. (1) Hun tager en Gut ind i Ringen til at være Hjort; (2) berører hans Haar og sætter Hat paa ham. Ringen gaar nu omkring. (3) Hjorten tager en Gjente til sin Hind (4) og naar denne er borttaget og gjemt, synger han, mens Ringen sidder. (5) Naar han har fundet sin Hind, synger han igjen (6). Naar Alle have været Hjort eller Hind, begynder den første Sanger igjen.

No. 207.

Laatten so den Vonde tralla i Taarne.

Styggölaatten.

Ettø ei gamalø Rispø so skuldø den Styggø eigøng upi eit Taarn i Kjøpenhavn ha hulla ein Laatt, so dei no laatø friskt paa Langhørpa, o so heite Styggølaatten.

No. 208.

Um Gjenta, so vildø gjiftø se.

E vil ingjin Speløuann ha,
Taa e kan inkji dansø;
Men e vil me ein Skræddar ha,
So søyma fine Kransa.
Hej hopsia falelila, hei hopsia faleli lalala,
Hej hopsia falelila.

Nej e vil ingjin Skræddar ha,
Daa maa e persø Kluta,
Men e vil me ein Slaktar ha,
Daa faar e fine Stuta.

Nej e vil ingjin Slaktar ha,
Daa maa e skrapa Tarma,
Men e vil me ein Bryggjar ha,
So faar e Øl i Kanna.

Nej e vil ingjin Bryggjar ha,
Daa lyt e skjylø Tynner;
Men e vil me ein Prestmann ha,
So skrifta me fraa Synder.

Nej e vil ingjin Prestmann ha,
E ha kje manga Synde;
Men e vil me ein Snikkar ha,
Daa faar e nya Sengje.

Nej e vil ingjen Snikkar ha,
Daa maa e slipø Høvla,
Men e vil me ein Skomakar ha,
Daa faar e nye Støvla.

Nej e vil ingjin Skomakar ha,
Før han ha Bek paa Finge,
Men e vil me ein Gullsme ha,
For han ha Ring paa Finge.

O Mednadn, ner han staar up,
Daa staar han ve mi Siø,
O krusa up min gulø Lokk:
Statt up, mi veslø Pikø!

E æ so lystygø o gla,
No ha e Kjærest fønnø,
E haapa o e meina dæ,
At e ha Spelø vønne.
Hej hopsia falelila, hei hopsia faleli lalala,
Hej hopsia felelil a.

No. 209.

(Landstad Pag. 70.)

No. 210.

Kan eg nu slet inkje di skjøne Dotter faa,
Saa visselig maa eg ut af Land og Rike gaa,
Og leve der af Sorgen alene.

Jo visselig ska du nu mi skjøne Dotter faa
Aa inkje tar du no af Land og Rike gaa,
Men lev saa med hende i Æren.

Saa tog de deres Heste, saa tog de deres Hund,
Saa møter di hverandre uti den grøne Lund,
Aa siger der hverandre deres Mening.

No. 211.

(Se No. 259 og 74. Se ogsaa Landstad Pag. 826.)

Den store Kraaka.

Mann han reiste at Bejteskog,
Hei fala' at Beiteskog,
Saa fekk han høyre den Kraaka gol,
Hei fala lideli lideli lalala.

Aa Mann snudde sin Gangar omkring,
Saa reiste han heimat te Garen sin.

Aa Kjæringa taalaa te Mann saa,
Haatt kjem du hejmat saa snøgt ette naa.

Aa Mann taalaa te Kjæringa si,
Her æ ei Kraake, som drepa me vi.

Kjæringa taalaa mæ Forstand,
Kraaka drep ingen kristen Mann.

Aa Mann han spændte sin Baaga ve Kne,
Saa skaut han Kraaka, saa ho datt ne.

A Hua fekk han tolv Par Sko,
Aa du maa tru at Kraaka va go.

A Kjøte fekk han fuldt eit Kjær,
Aa du maa tru han levde væl.

Aa Nebben hadde han te Tønnetapp,
Aa Augo hadde han te Kjoleknapp.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Aa Kløen hadde han te Møkjagreip,
Aa Tarma hadde han te Snørareip.

Aa Fua hadde han te Drykkje Krus,
Han drak saa mangt et bra Manns Rus.

No. 212.

(Se No. 151.)

No. 214.

(Saml No. 262. Landstad Pag. 431 og 437.)

No. 218.

(Landstad Pag. 278.)

No. 219.

(Saml. No. 275. Norske V. og St. 2den Udg. Pag. 65. og Landstad Pag. 694.)

No. 221.

(Saml. No. 75 og 168.)

No. 224.

(Norske V. og St. 2den Udg. Pag. 25.)

No. 225.

(Peder Dass.)

No. 226.

(Saml. No. 157 og 13.)

No. 227.

(Se No. 115.)

No. 228.

(Norske V. og St. 2den Udg. p. 76.)

No. 229.

(Norske V. og St. Pag. 94.)

No. 232.

(Brorsons Svanesange.)

No. 248.

Haran.

(Ringerike.)

Je va no mej saa liten en Hara,
Haa vont haver je gjort Mennisken!
I Skauen maa je tusle og fara,
Saa plager dom Haran om Vinteren.

Saa sæter dom op baade Snuru aa Stok,
Aa der maa je kvile min arme Krop.

Saa bær dom me for Kokka inn,
Saa knuger dom a me mit goe Skinn.

Saa sæter dom me paa Steikespit,
Saa dypper dom me i Rømme aa Feitt.
Saa lægger dom me paa gjylne Fat,
Saa bær dom me inn for større Stas.

Mine Bein saa kaster dom paa Soppel Ris,
Haa vont haver jeg gjort Mennisken!
Saa kommer aller Sjela mær te Paradis;
Saa plager dom Haran om Vinteren.

No. 249.

Han Dave o en Jon.

Han Dave han sigla paa salten Sjø,
I Verden o bu;
Han Jon kjemø ette paa turre Landjord.
Her æ e sa en Jon,
For rauande aa riø mæ rauø Gullsno,
E gaar mæ sa en Jon.

Han Jon o en Dave gik over ein Mo,
I Verden o bu,
Han Dave han gret, men han Jon han lo,
Skamme de, sa 'n Jon.
For rauande aa riø mæ rauø Gullsno,
E gaar mæ sa en Jon.

No. 250.

Ho Guro.

Kjenne du ho Guro den lystigø Kvinne,
Ho kunna baka, veve o spinnø,
Frisk so ein Kar ho sannøle tøldi,
Ho va i Færes-Vege o kjørdø,
Ho va inkje rædd, for o stande paa Mejo,
Ho kunna sela Merre si eja.

Ho kunna so let paa Skjio o rennø,
Ret so dei Kara so inkji æ seinø,
Flink so ein Kar ho va uti Stakken,
Ho kunnø kjøyrø Lassø i Bakkin,
Ho kunna gjera Hest-Sko o Slea so nye,
Ho kunna klyppø si Trøjø taa Tye,

No. 253.

Haugadansen.

Dæ va ain Skjyttar, so gjik over ain Aas; so'n kom paa Aasen, so kom dæ ait Kvendfølk te o; so skjønte en nok dæ, at dæ va eit underjordisk Kvendfolk, eit Hauga-Kvendfolk. Dæmæ va'n inkji gjift, o so va o so indøle vakker. So tænkt' en ve se sjøl, at en skuldø taka ho. Ho hadde so indøle snillø ei Felø, so ho gjik let o spelte paa, o so va dæ o Veten han gjik paa Skjio, o ho gjik trøyelaus; o so haddø ho so indøle fint eit Haar. So tok han ut Børsa si daa, o so vildø skjøte ovør ho. Der varst' en var dæ, at dæ gjik ein gamalø Mann ette hennø; han hadde so lang ein Nase, at han rokk ratt inni Ryggen hennø; so varst en so ræddø dei, at 'n inkje tøldø skjøtø hennø, at han skaut atti Vere afsies derifraa. Dæmæ so gjik ho taa Vege derifraa, o so gjik han den lange Aasen over. So 'n kom øystast paa Aasen so skaut 'en ein Smell at igjen. Saa hadd' en ein Bror austi Ettendali aa han høyrdø den Smellen endaa dæ va ei hælv Mil derifraa. So sa'n dæ Bror hass: no æ min Bror anten sintø eldaa ræddø. Han høyrdø dæ va ein overnaturleg Smell so han inkje haddø høyrt slikø Smell før. Da 'n kom heimat te sin Bror, daa va 'n so reint vrinsk aa ræddø taa se, at dæ va fælø Ting.

No. 256.

Jololeik.

(Saml. No. 204.)

Ordene til 3die Vers der ere udeladte i Samlingen ere følgende:

Dyna unde Dyna paa,
Skuldø du set ko gøt dei laag,
Kjystø o klappa, toko i Fang,
Dei tyktø Natte va inkje lang,
Sovo te langt paa Dagen.

No. 258.

Lill Kjersten.

Lilt Kjersten lilt Kjersten traa Dansen mæ meg,
Eg vender meg om,
Et Par sylvspendte Sko e gjeva ska de,
Eg venter at ingen skal kjenne meg.

Lilt Kjersten, lilt Kjersten traa Dansen mæ meg,
Ein silkesydd Serk e gieva ska deg.

Lilt Kjersten o. s. v.
Mit halve Land og Rike e gjeva ska deg.

Lilt Kjersten o. s. v.
Min ejen Saan e gjeva ska deg.

Lilt Kjersten o. s. v.
Mit eje Liv e gieva ska deg.

Saa tro ho den Dansen baade lett og kaatt,
Eg vender mig om;
Aa Kongens Liv saa har o faatt,
Eg venter at ingen ska kjenne meg.

No. 259.

Saml. No. 211 og 74.

No. 261.

(Se No. 151 og 212.)

No. 262.

(Se No. 214.)

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

No. 263.

Kjære mi Dotter du tænder i eit Ljos,
Ho ho ho ho ho ho,
Naa æ dæ komme Tjovar i vort Huus,
Filivi, filivi, filiva fa fa filevi, filivi, filiva.

Der er inkji Tjovar i kons Hus,
Dæ va berre Katten, som spente ett' ei Mus.

Mann stappa Saan sin ne i ein Sekk,
Saa bar en han burt til ein Møllar Bekk.

Som dæ no lej um Kvelden fram paa,
Ho ho ho, ho ho ho,
Saa tok den Sekken te krabbe aa gaa.
Filivi, filivi, filiva fa fa filivi, filivi, filiva.

No. 264.

(Landstad Pag. 605.)

No. 267.

(Saml. No. 181 og 203.)

No. 268.

(Norske V. og St. 2den Udg. Pag. 79.)

No. 270.

(Se No. 115 og 227.)

No. 271.

(Se No. 169.)

No. 272.

(Se No. 125.)

No. 275.

(Se No. 219.)

No. 276.

(Norske V. og St. 2den Udg. Pag. 97.)

No. 278.

(Brorsons Svanesange.)

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

3270

ZENEAKADÉMIA

LISZT MÚZEUM

3128/1 3500

Springdands.

Hedemarken.

Allegretto.

No 1.

p

mf

p

f

p

f

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Halling.

Moderato quasi Andante.

Hallingdal.

№2.

mf *p* *mf* *p* *f* *p* *f*

Springdands.

Allegretto.

Hedemarken.

№3.

f *p.*

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

p

f

FINE

p

D.C.

Halling.

Moderato.

№4.

f

p

mf

p

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Allegretto. **Springdands.** Hallingdal.

№5.

sf *sf* *sf* *sf*

mf

p

mf *f*

1 2

Allegretto. **Springdands.** Aamot i Österdalen.

№6.

f *dim*

f *dim*

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

FINE. *p*

cresc. *f*

D.C.

Allegretto. **Springdands.** Aamot.

№7.

mf *p* *mf*

p *mf* *p*

f *p* FINE.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

cresc.

f

p

D. C.

Halling.

Moderato.

№8.

p

f

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

mf

Halling.

Moderato. Valders.

Nº9.

f Su - u - li - u - li du su - u - li sut - tam sut - tam sut - - tam dei, su - u - li - u - li

du su - u - li sut - tam sut - tam su - u - li du su - u - li su - u - li dei du *p* o. s. v.

1 2

cresc.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Der stander et Slot i Østerrige. ×)

Andantino. Valders.

Nº10.

Der stan - der et Slot i Ö - - ster - ri - ge, som er saa vel be -

(× Melodien hertil tilhörer egentlig Salmen "Gud Fader udi Himmerig" saaledes som denne synges i Slidre i Valders.

-pry - - det med Sölv og med det rö - de Guld, med ud - hug - ne Ste - ne og Mu - - re.

Dæ va eigøng ein Kung'e.

Allegretto. Valders.

Nº11.

Dæ va ei - göng ein Kung'- e, fraa En - ge - land han kom, han had - dö ei Prind-

ses - - sö so dei - - li o so skjön. Dæ va ein Mat - - tros so stel - - te se

um, han fræ - ga skjön Prind - ses - sö vil du ha - va me te Mand, Mand.

Veslø Gjenta.

Moderato. Valders.

Nº12.

Blan - kö Daa - sin o Mas - sing Pe - pa, her æ Gjen - ta, so Gu - ten han li - ka.

Sörg i - - kji, graat i - kji, bær de 'kji il - - lö, her ska du faa de ai Gjen - tö snil - lö.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Den Ti e va ein liten Gut.

Moderato. Valders.

№13.

mf Den Ti' e va ein li - - ten Gut paa mit fjur-tan-dö Aar, paa

mf Skji o-vör Bak-kin e ren- - -dö, so kjekk so no-kon i Nö-ri kun-na gaa, ja so fro o so gla un-de

f Grö - - en e sat o um Jn - - - kji e ba, trei tra-ra-ri-ta tra-ra-ri-ta tra-ra-ri-ta-trei.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Der gjik tvæ Systa.

Andante. Valders.

№14.

Der gjik tvæ Sys-ta burt mæ ei Aa, Lin-dan, dei vil-dö vas-kö-se

mf *p* *mf*

li - - ka, dæ va daa, dæ va ei stolt Jam - - fru mæ Tvin-ga.

f

Baadn-Laatt.

Moderato. Valders.

№15.

p Bis - sam, bis - sam Baad - - ne, Gry - ta hæn - gö i Jöd - - - ne, ko - ka full taa Riu - mö - graut

cresc.

aat dei ves - lö Baad - - ne; Farn han si - tö o har - pa Ködn, Mo - re ho blæ - - sö i vak kert Hödn,

Sys - te ho si - tö o spin - nö Gull, Bro - ren gaar i Sko - ge, ja - ga öl - lö vil - - lö Dyr. Æ han kvit, so

cresc.

kjöyr' en hit, æ han graa, so lat' en gaa æ'n brun i Bo - ge, so lat' en gaa i Sko - ge.

Baadn-Laatt.

Andantino. Valders.

№16.

p (*a*) Bis - sam, sul - lam laa - ver i - lul vog - gö me för ein Kav - ring; in - gin Kav - ring

ska du faa, för sko me le - ta Vög - ga staa o le - ta so Baad - nö graa - - tö o

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

(b)

le - ta so Baad-nö graa - tö. Ro i Land du li - - ten Mainn, ta - - ka li - - ten Gut i Fang, e

veit in - kji kos me kaa-ma te Lands, Fug - - lö - fot o Fi - - skö - not, up - paa den för-

cresc. *mf* *p*

vil - lan - dö Eng sprin gö Gjen tud' n i Flæng. La in-kji Gjen-tud' n lök-kö de burt, du so æ so

mf (c)

li - ten ein Gut. So - ri ro - ri, gödt Baadn, Ma - ma spin - nö blaatt Gaadn; Pa - pa blaa-ser i
(Garn)

Höd'n, Bror min ka - sta Köd'n, Sy - ste mi gaar i Buk-ke - skog, Buk-ken gaar i Brun - - de

cresc. *f* *dim.*

i dei grö - ne Lun - - de o san-ka Gras mæ Mun - de, o san - ka Gras mæ Mun - de.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Andante.

Baadn-Laatt.

Valders.

№17.

mf

Ba - ka Ka - ka sö - - tö dup-pö ho ni Flö - tö; kom hit sko me pik - kö mæ ei li - ti Stik - kö,

p

cresc.

kom hit mæ ein Tit - ti - li - on o mæ ein li - ten Val - spon; hu - - - skn up i Ba - - kar - - övdn.

f

dim.

Langebergs Laatt'n.

AAT LANGLEIKE ELL LANGHÖRPUN.

Allegro non tanto.

Valders.

№18.

f

FINE. p

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

8va

pp

8va D. C.

Lua-Laatt.

Moderato.

Valders.

№19.

p

3

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

cresc.

dim.

rit.

pp

Dyreparten.

Allegretto.

Valders.

№20.

p

Kom Bro_der, vil du gaa med mig; jeg gjer_ne gaar med dig af_sted i Skog og Mark at ja_ge; det gi_ver os god Tids_for_driv, thi Gud tör Lyk_ken saa be_gje, vi Lön faa for U_ma_ge.

cresc.

p

cresc.

p

Fanteguten.

Vivace.

Aadalen.

№21.

Den Ti e skuld' te Kungs_ru aa fri, den Ti e skuld' te Kungs_ru aa fri,

ZENEAKADÉMIA
ISZT MÚZEUM

daa set - te e burt Fil - le - hu - va mi, Fe - la aa Hu - va tok dei te se, Hun-dan - ne skjik-ka

dei et - te me; gla va no e aat Bris - ke - hau - gen kom, gla va no e aat Bris - ke - hau - gen kom,

der maa du tru e frid - de mit Rum, der maa du tru e frid - - de mit Rum.

Sjugur aa Troldbrura.

Adagio. Hallingdal.

Nº22.

Aa Kon - gen han sted paa höi - en Loft-sval, Han saag sig ud saa vi - - de, Tet,

u - de paa den grönne Val, Der fik han se han Sju-gur mon ri - de. Sju-gur vo-ge Li - ve for Jom-fru - a

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Andantino.

Guten aa Gjenta paa Fjøshjellen.

Nº23.

GUTEN. Go Kveld, mi Ma - - - ri! her æ e, Aa Tak for sei - nas - te Lag - - - je; For

p *cresc.* *dim.*

kvar ein Leik, e gjo - re mæ de Ti Lag - - - je, For kvar ein Leik, e gjo - re mæ de fra

cresc. *dim.* *cresc.*

Vivace.

Kvel - den te ljos - te fram Dag - je GJENTA. O - la kva - for kom du ik - kji för paa Kvel - den?
Knaft e bel - la haa de, Fros - ne! on - de Fel - den,
(taaler)

mf

Læng - je e paa de ha lig - - ji stun - da;
Au, du æ saa va - lin, flöt de un da!
Mæ du lig, saa sei me: kjen - ne du den Gu - ten

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Som i - fjor kom flu - gand, daa e læt ti Stu ten, Fölg - de me aat Sæ - le,

la se up paa Hjel - len Aa se fi - ri Ot - tun ut att skun - da.

Frieras af Ungkarn te Gjentæ.

Allegretto.

Nº24.

Jæ sku au ha Löst taa gjif - te mej, sån, Naa jæ traf ei Gjen - te rek - ti

grei, sån. Slik ho en - te vil - le laa - te vont aa il - le, An - ten saa jæ drik - ker hel - ler

ei, sån, Skjenk en Dram, sån, Faa mæ Skam sån, Tar di man - ge sli - ke Gut - ter fram sån.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Kjæringa mæ Staven.

Moderato.

№25.

Kjæ - rin - ga mæ Sta - - - ven Högt o - pi Hak - ke da - - len, Ot - te Pot - ter Römme

Fi - re Mar - ker Smör, Saa kji - na Ka - ri, O - le had - de för, Kjær - rin - ga mæ Sta - - ven.

Alle Mand hadde Fota.

Moderato. Trondhjem.

№26.

Al - le Mann had - de Fo - ta, min Mann had - de in - gen tok je mej Björ - ke - ro - ta

gjo - re min Mann Fo - ta, min Mann dan - sa fram, Fot i Ho - sa had - de han, lik - saa - vel som ein an - na Mann.

Skogmøte has Thorgjer Skjelle.

Moderato.

№27.

Stus - le Sun - dags Kvel - den ein - gang för me va, Leit va dæ hei - me le - - - va;

Ty - - tin - gen va gjor, aat Sko - gen strauk e sta, Næ - ver - skruk - ka tok ti Næ - - - va.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

cresc.

Knaft e kom-min va ti Ulv-hus-da-len traang, För e byd-ja höy-re naa-go der som saang

p mf

Maa--le--tyk-tes me, Dæ e kjend-tes ve, Agt paa det-ta laut e gje--va.

Tostein.

Andante con moto. Kragerö.

Nº28.

Aa Tos-stein ta la te Sta-ven sin, han Tos---stein, Aa

mei-ne du J-sen bær me heim, sa Tos---stein J Knell i knell i knelldrande Fraa-sten.

Den første Guldtærning.

Andante.

Nº29.

Den för-ste Guld-tær-ning, som o-ver Bor-det randt, skjön Jom-fru-en hun

tab--te og lil le Baadsmand vandt. Vi leg-te og vi spil-te Guld-tær-ning.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Den vesle Gutten.

Moderato.

Nº30.

Den ves - - le Gut - ten - op - paa Bak - ken mæ blaa - e Tröi - a aa Snor om

Hat - ten, Han fri - er tel mej. Aa lat 'n frie, han ska faa bi - e, tel

Ro - gen bli - ver mo - gen, aa vek - ser som Sko - gen, Da gjif - ter jej mej.

Dæ bur ein Gaugve.

Andante con moto.

Hallingdal.

Nº31.

Dæ bur ein Gaug - ve her ut - i Kro - ken mæ sto - re Au - go aa Lort i

(en rig Mand)

Bro - ken, han har ei Dot - ter paa sam - re Vis aa Fol - ke ha o te Narr aa Glis.

Lev vel saa vil e sigja.

Moderato.

Hallingdal.

Nº32.

Lev vel saa vil e sig - ja aa saa let - ta e paa min Hatt, aa saa sig - je al - le vakkre

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Der var engang ein Stein.

Allegretto. Hedemarken.

Nº33.

*)I det 2det og følgende Vers forandres Spörgsmaal og Svar i förste Deel overeenstemmende med Fortsættelsen i anden Deel fra det tilsvarende Tal.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Bonden aa Ræven.

Allegretto. Kristianssands Stift.

№34.

Bon - den han sku i Skó - ven gaa, Der saa han den Mik - kel kom - me.

Vil du naa sel - ja Hu - en din - te Fo - der op - un - der Lu - en min te Ju - la.

Opsang.

Moderato. Hardanger.

№35.

Der stan - - der en Jom - fru ved Van - - den - post og ö - - ste det Vand saa

kol - - - de a ha ja ja og ö - ste det Vand saa kol - - - de

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Aksel og Valborg.

Andantino. Hitterdal i Thelemarken.

№36.

10. V. Kom vil i - hu min un - ge Brud J - - dag mon jeg dig fæ - - - ste Aa

jeg skal rei - se fra Lan - - det ud for Men frem - me - de Her rer at Lyk - - ken ven - der sig gjæ - - ste. ofte - om.

Der sto no tre smaa Barn.

Andante. Hitterdal. 23

№37.

Der sto no tre smaa Barn paa Gra - ven aa gret, den ei - - ne gret

Taa - - rir, den an - dre gret Blo, den tre - a gret si Mo - der u - taa sor - tan Jord.

Bejarblakkin.

Andante. Sillejord i Thelemarken.

№38.

Der sat tri Kjerrin-ger un-der ein Stein, dei tre - - a Guldsko, dei

ska-pa den He-sten af Man - ne-bein. Saa vi - - e fa-ra dei Löyn - dar-ro

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

David aa en Jo.

Moderato. Sillejord.

№39.

Da - - vid. han rei - ste o - ver Mo paa ei Øyk, i Ver - den at bo, saa

fik han no se saa vak - ker ei Möy, dæ æ mi sa' en Jo. Je rö - den til -

- si - ger den rö - de Guld - snor, i Ver - den at bo, Ja - gud - nok sa' en Jon.

Solfager.

Andante. Sillejord.

№40.

Dei stöyp - te Gull - krys - sen i Sol - fa - gers Haand, mæ de Vi - ve va saa

ungt, at ho skul ve - ra kjen - de i fremmin - de Land. Mej ly - ster i Lun - den ut - ri - - - de.

Idde Hermo.

Andantino. Sillejord.

№41.

Dæ va ld - de Her - - mo dæ fy - ste han spret - te Tonn; (Tænder) Au - go spe - la paa Tav - le - bo -

re, aa Hug - jeu i Jom - fru - gas Fang. Men en - naa æ kje fa - gra - ste Lil - jo - vinni - - -

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Asmund Fregdegjævar.

Andante. Sillejord.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Unge Raamund.

Moderato. Sillejord.

Stein ; han he - ve seg dei Sö - nin - ne tolv , men in - gjin æ sli - - ke som

ein . Aa dæ æ ful - la eg sa' n un - ge Raa - - - - mund .

Flanar-Ormin .

Sillejord.

Andantino

Nº44.

Eg va no meg saa li - ten ein Gut , eg gjæt - te Fe un - de Li - e , saa

kom den fri - - - e Fla - nar - - - - ór - min , han mon - ne i Gra - se skri - e .

For - - di lig - ger Or - min i Y - se - land nt - i Flo - - - - i .

Deiligste blandt Kvinder .

Raulandstrand .

Moderato .

Nº45.

Dei - lig - ste blandt Kvin - der ! giv os der - om fuld Be - sked

Hvi saa hart du bin - der os ved El - skovs Ed? Hvad er, siig os San - den

din da frem - for an - den, Mens du gaar saa öm og ve af Læng - sels - Saar?

Brorson.

Af Adams Fald.

Lento. 46-48 Salmætona fra Valders.

Nº46.

Af A - dams Fald er plat för - dær - vet Al vor Na - tur og
Den Synds For - gift er paa os ar vet, At vi maa plat för -
Sin - de. U - den Kri - sti Tröst, Der os for - löst Ha - ver fra den store
- svin - de.
Ska - de, Der A - dam i os Al - - le kom, Guds Vre - de paa os lag - - de.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Aleneste Gud i Himmerig.

Lento.

Nº47.

A - le - ne - ste Gud i Him - me - rig Væ - re Lov og Pris for al sin Naa - de

De med * mærkede Ottendedele forlænges oftest til Fjerdendele, naar hver underlægges en Stavelse.

28

Der han ha - ver gjort i Jor - de - rig I dis - se sam - me naa - de -

- li - ge Da - - ge, Paa Jor - den er kom - men stor Glæ - de eg Fred Menne -

- ske - ne maa vel glæ - des ved Guds Yn - - dest og go - de Vil - li - - e.

Krist stod op af Døde.

Lento.

№48.

Krist stod op af Dö - - de, Og frel - ste os al - le af

Mö - - de; Thi vil - - le vi al - - le væ - - re glad, Og

lo - ve vor Her - re i al - - len - stad, Ky - ri - e e - leis.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Springdands.

Allegretto. Hallingdal.

No49.

pp cresc.

f

1 2

Halling.

Allegro moderato. Hallingdal.

No50.

p cresc.

f

p

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Allegretto.

Springdands.

Hedemarken.

№51.

ZENEAKADÉMIA
ZENEMŰVÉSZETI LÍSZT MÚZEUM

Allegretto.

Springdands.

Asker.

№52.

mf

p

f

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Allegretto.

Springdands.

Aamot i Österdalen.

№53.

p

cresc.

p

cresc.

f

p

f

Fine
p

f

D.C.

Allegretto.

Springdands.

Aamot.

№54.

p

cresc.

f

p

Fine *f*

ZENEAKADÉMIA

p

f

D.C.

Moderato quasi Andante.

Halling.

Aamot.

No55.

p

f

pp

cresc.

f

p

cresc.

f

cresc.

ZENEAKADÉMIA
ZENETÖRTÉNETI MÚZEUM

ff

p

Springdands.

Allegro.

№56.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Allegretto.

Springdands.

Valders.

№57.

Gaar e ut ein Kveld, fin - nö e ein Ven, jad-dö har e Lyst te drik - kö e

drik_kö e me full, tril_la e i Köll, jad_dö faar e Löv te lig_ji lel.

Duva sættö se paa Liljankvist.

Moderato. Valders.

mf

Du_va sæt_tö se paa Lil_jankvist, Gud at raa_de; ho syn_gö so vakkert um

Nº58.

mf pp mf

Je_sum Christ, Her_re Gud sen_nö us sin Naa_de!

p

Der stander et Slot i Österrige.

Allegretto. Valders.

Nº59.

Der stan_der et Slot i Ö_ster_ri_ge, som er saa vel be_pry_det med

Sölv og med det rö_de Guld, med ut_hug_ne Ste_ne og Mu_re.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Andantino.

Dæ æ den störste Daarleheit.

Valders.

Nº60.

p Dæ æ den stør - - ste Daar - - le - heit i Ver - - den - væ - ra maa at gi - va bort sin Kjer - - le - heit te den man ei kan faae. *mf* Hvad tænk - te du saa man - - gen Gang, du ven - - le me mod - tok? *p* du tænk - - te gje - - ra me stor Skam o høl - - dø de før go.

Andantino.

Baadn-Laatt.

Valders.

Nº61.

p Burt i Gjy - plø - da - lo der æ gødt o gjæ - tø, der æ ing'- i Væ - tø, der gjæ - lø Gau - ken, o der - væk - sø Lau - ken, der kræ - ka Svø - la høgt up - i Fø - ra, der kræ - ka

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Mau - - radn høgt up - i Stau - - radn, der si - ta Svei - nadn o spik - kø paa Gull - tei - - nadn,

cresc. *mf*

der si - ta Du - - vudn bin - dø paa Gull - hu - vudn. E set - tø me paa Hus - ke - laag o hus - ka me so

gjed - - nö; set - tø burt mi Bjøl - lø - kjyr, ho eit - tø raue Gull - stjer - nø. Raun ba me
(Rognen)

cresc. *f*

ri - - ø, Viern ba me bi - - ø; Bjør - kø - tøp - pøn sa, mi Fø skul - dø ko - ma te o svi - ø

Baadn - Laatt.

Allegretto. *p* Valders.

Nº 62.

Brum - bra - skøn i Bum - ba, Kat - ten slær up - paa Trum - ma o *f*

fi: - re My - sa dei gaa i Dauds, so hei - lø Jo - re ho dun - - dra.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Den Ti e va liten.

Moderato. Välders.

Nº63.

mf

Den Ti e va li - - ten, e in-kje kun-na gaa; e leik-tø me mæ Gjen - to, so Kat - tø mæ

p *cresc.* *dim.*

Straa; no tyn gjist min Fot, no graa - na mit Haar, dæ fel - lø me so tungt et - te Gjen - to o gaa.

Bondin o Røvøn.

Allegretto. Valders.

Nº64.

mf

V.1. Bi, bi, sa Pon - - din, nei, nei, sa Rø vøn, rei - se du paa Tin - ge, so

f

flaar dei taa de Skjin - ne, te For up - - un - - de Hu - va si V.2. Men e ska gje-va de Gaa-sø-feitt so

p

myk-kjy du ør - ka o e - ta, ess' e kan faa Hue di te For up - - un - - de Hu - - va mi.

p

3 Hue o ha rø o mis - sø, men Ma - ten faar ve - ra for vis - sø e trur nok du faar Hue mi te

ZENEAKADÉMIA ZENEAKADÉMIA MÚZEUM

mf

For up - un - de Hu - va di. 4 Up sprang Rö - vöns Sy - ste, ho vil - dö mæ Rö - vön kvi - strö,

stuar no Fan sjöl i dit Sirn, vil du no gje burt Hu - e di te For up - un - de Hu - va si.

Langebergs Laattn

aat Langleike ell Langhörpun.

Andante. Valders.

Nº65.

p

cresc. *dim.*

cresc.

rit.

dim.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Skyttarn o Dyre.

Allegretto. *p* Valders.

№66.

Den Mus ho kjæ-mö lau-pan-dis fraa Sön-den-hei; ho vil-dö dæ Köd-nö bi-tö, ti

cresc.

ho va-rei! Den Mus o dæ Ködn dæ Ködn i Hus, dei vil-dö den Dus-kön du-sö, ner.
(vred) (Leve i Suus og Duus)

dim.

Vers 7.(*

Bon-din faar Köd-nö i Hu-sö. *p* Ø Skyt-tarn kjæ-mö lau-pan-dis fraa Sön-den-hei. Han

V. 7. V. 6.

vil-dö den Bjöd-'n skjö--tö, ti han va rei. Den Skyt-tar den Bjöd-'n, den Bjöd 'n den

V. 5. V. 4. V. 3. V. 2. V. 1.

Graa-bein, den Graa-bein, den Hund, den Hund o den Röv, den Röv o den Katt den Katt o den Mus, den Mus o dæ Köd 'n, dæ

cresc. *dim.*

Köd 'n i Hus, dei vil-dö den Dus-kön du--sö, ner Bon-din faar Köd-nö i Hu-sö.

*) Ved det andet og følgende Vers ombyttes Ordene: "den Mus" med: "den Kat, den Röv, den Hund, den Graabein den Bjödn, den Skyttar," og efter Versenes første Deel fortsættes fra det angivne tilsvarende Tal i anden Deel og ud til Enden.

ZENEAKADÉMIA LISZT MUZEUM

Det hendte sig i Sommer.

Moderato.

Valders.

Nº67.

mf

p *cresc.*

Hulder-Laatt.

Andante con moto.

Valders.

Nº68.

p

cresc.

dim.

f

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

p f p f

p

cresc.

p creso. p

f

ZENEAKADÉMIA

Vuggesang.

Lento.

Nº69.

p

cresc.

p

cresc.

dim.

Dæ va vel inga Kat.

Allegretto.

Trondhjem.

Nº70.

p Dæ va vel in - ga Kat, som ha Stöv - la aa Hat, *f* Skru, ru

dim. rum kum hei ut - i tra - ra - ra ut - i tra - ra - ra ut - i tra - ra - ra.

p

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Huldre aa en Elland.

Moderato.

Nº71.

Gu - ten va tröytt, Saa - maar - da - gen heitt, In - - kjé - aa faa

p

kvi - le tyk - tes hom for leidt, Klö - ve va tung, Öy - ken il - le sleit. For om Brek-ka steig ti

(en lang Bakke)

Væ - re, Han taa Sad - len ned My - su - flæ - skunn la, Skun - da seg saa aat eit

cresc.

vak - kert Le - go - stad, Sta - e högt og tjukt og blom - strott Gra - se' va'; In - gor Dy - ne smaa-kaa

p

ZENEAKADÉMIA
ZENEAKADÉMIA ZENEMŰVÉSZETI MÚZEUM

Andante.

bæ - re. Statt up, statt up sjaa al - en - de Höyr Sylvstrengjinn kaa dön læt! Sjaa ei Hul - der,

pp

som du bren - ne Som faa Lyst - na aat de græt, Man - ge veit eg paa' de sni - ka,

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Lat me bli di Gjen - te! In - gor som de bæ - re li - ka Ha ču Bo aa veu - te.

mf

C.f.

Lage aa Jo.

Allegretto.

Nº72.

Han La - ge ten - te i Kon - gens Gaar, Som dæ va no von,

p

J tret - ten Maa - na á - der te et Aar, Ten trutt no sàn Jo. Aa

om dæ ska ko - ste meg rö - den Guld, jæ föl - ger sàn Jo.

f

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Kjölstadguten.

Allegretto.

Nº73.

mf Je tjen - te paa Kjöl - stad i Fjor Me my - e Sorg eg Möi - e; Tit

syn_tes je Nö_a va stor Men je maat_te la me nöi_e; Je set_te mi Lit te

p

Gud, Og in_gen a' n Man; Te *f* Vaa_ren je slep_pervel ut, I_fraa den slemme Fan!

mf

Den store Kraaka.

Andante.

Kragerö.

№74.

p

Aa Man han gjik te Skau_en ein_gang_Op sing_lung sing_lung_lung sing_lung_lung

cresc.

lei, der saag han ei Kraa_ke aa hu va naa stor. Op sing_lungsing_lung_lung lei.

f

Han Mass aa'n Lass.

Andante con moto.

Kragerö.

№75.

Han Mass aa' n Las_se dei gjin_go paa Raa Try_aa hei_le Da_ge te En_de,

Koss_lein dei skul_de Bjöd_nerr faa: Me skjot' en, sa'n Mass Seer du de, sa' n Mass te o Las_se.

Aa ta_ka Huæ, sa'n Lass

En liten Gut ifra Tistedalen.

Moderato.

№76

p

En li - ten Gut i - fra Tis - te dal'n kjör - te Bo - ra, kjör - te Bo - ra. Den sam - ma Dan for e ga - mal Kjæ - ring te Jo - ra, te Jo - ra; Aa da di hen - nar paa Baa - ra bar, saa gjor ho ja - men de som vær - re var: ja - men gol - a, ja de gjo - ra.

f

dim.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Astri, mi Astri.

Andantino.

№77

p

As - tri, mi As - tri, som ei - ne helt taa meg, Den Ti eg var deg saa in - der - lig go: Den Ti Du gret ko hver Gaang eg gjikk fraa deg, Som Du hver ei - na - ste Laur - dagskveld saa.

cresc.

dim.

Den Ti da va eg den gjæ - va - ste Gut, In - kje eg byt - te me Prest el - le Fut.

Den fyste Gong eg paa Friergang gjik.

Allegretto.

Nº78.

p

Den fy - ste Gong eg paa

accel.

Fri - er - gang gjik, saa fekk eg kort Nei Hu var da saa lei, hu sva - ra meg, nei! gjör

kor du vil, du faar in - te meg. Um eg ska gaa kor Lur - dagskveld, eg hæ - va - ska deg Aa

mf

tig du kuns stil, du faar meg int' lel, um du naa gaar kor Lur - dags - kveld. Den næ - ste an - den

p

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Lur - dags-kveldn, saa maat - te eg ut aa gaa i - gjen. Eg gjik aa eg dall, för Væ - gen va glat, eg

kom in - te fram för langt paa Nat. Aa da eg kom te Sæ - ter - li te Gjen - ta mi,

pp

eg la meg lit ne snart fekk eg aa se, dæ ljos - na i Sprunga aa Fug - lan - ne sjun - ge saa

p

maat - te eg ut aa gaa i - gjen. Eg skul - le vel föl - gja deg lit ut paa Veg, för du va hos meg

ZENEAKADÉMIA

men kjæm saa hu Mor, ser Ku - a mi staar, saa vil a ve - ta kor eg gaar. Men

vil du naa gjæ-ra som eg si - gjer deg, saa ska du faa meg. Gak heim til a Mor mæ

höf - li - ge Or, saa faar du meg baa - e mæ Serg aa mæ Bor. Saa drog eg paa meg

mf

Ho - sa - ne kvi - te, ja kvi - te som Snjog. Saa laup eg a - sta eg ta - la fuld bra, eg

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

fekk aa Ja. Naa hæ-ver eg æl-dir vö-ri saa gla sa Gu - - - - - - ten.

p

8va ..... loco.

pp f

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Nattergalvisen.

Moderato. Hallingdal.

№79.

Der stan - der et Slot i Ö - ster - ri - ge, som er saa vel be -

pry - det med Sölv og med det rö - de Guld med Mar-mor-ste-ne og Mu - re.

Fruens Spiseseddel.

Allegretto.

No 80.

1ste V. Hvad skal Fru-en i Li-vet ha den för-ste Dag? Et Par hol-land-ske

mf

14de V. Du-er. Hvad ska Fru-en i Li-ve ha den fjor-ten-de Dag? 14 V. Fjor-ten Mun-ker med

p

13de V. Hat-ter paa; tret-ten Mun-ker med Kap-per paa; 12te V. tolv Kar-le som e-re slag-ne;

cresc.

11te V. el-le-ve Pi-ger sem e-re be-drag-ne; 10de V. ti Tön-der tyndt Öl; 9de V. ni Sva-ner med de-res Dun;

f

8de V. ot-te Ma-jo-rer med de-res Ka-lun; 7de V. syv Se-no-ber; 6te V. seks Pund Skover og 5te V. fem Fin-ger Flesk;

p

4de V. fi-re Pöl-ser og 3die V. tre Ka-pu-ner; 2det V. to Par Æn-der og Föd-der-ne med og et Par hol-land-ske Du-er.

cresc. *f*

ZENEAKADÉMIA ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Almægtig Gud.

Andante. Hallingdal.

№81.

Al_mæg_tig Gud vor Fæ_dres Her_re A_bra_ham, I_saks, Ja_kobs Gud,
som Him_mel, Jord har skabt med Æ_re og demmed Pragt staf_fe_ret ud.

Af_grun_den ved dit Ord er la_vet, be_seg_let til din Lov er Ha_vet.

Dæ æ so fagert i Finneslotte.

Andante. Vossevangen.

№82.

Dæ æ so fa_gert i Fin_ne_slot_te aa sit_ja Brur; dar æ daa fa_grar i Mjöl_de_

fjel_le, dar ski_ne so fa_gert ei Mor_go_sol, snil_da, hon_fru, til_ta til_ta til_til_tu.

Skomageren er en fattig Mand.

Allegretto. Solum i Thelemarken.

№83.

Sko_ma_ge_ren er en fat_tig Mand; for Guds Skyld glem ik_ke ham. Han træk_ker Læ_ret

ud med Tæn_ger, gri_ber i med beg_ge Hæn_der. Fat_tig, fat_tig, mi_ne Ven_ner fat_tig.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Aksel og Valborg.

Andantino. Hitterdal i Thelemarken.

No. 84.

Ridder Valivan.

Con moto. Sillejord i Thelemarken.

No. 85.

Drost Peter.

Moderato. Sillejord.

No. 86.

Haugebonden.

Moderato. Sillejord.

No87.

mf

Aa dæ va den hei - la - ge Jol - ef - tans Kveld, aa Bon - den vil - de burt fin - ne

cresc.

Li - mar, aa daa han kom seg i Ro - sens Lund, daa höyr - de han kor Hauge - bonden

f *p* *cresc.*

ri - mar; snil - lan du, dæ ly - der ut paa Bo - nor, mæ Hau - ge - bonden dan - sar aa ri - mar.

Christ gjeva eg va der.

Moderato. Sillejord.

No88.

Christ gje - va eg va der so So - li ren - ne up, Christ gje - va. eg va der eg

vil - le, saa skul - le eg lei - te min Kjæ - ra - ste up, um ho va i Væ - ra aa

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

fiu - ue; um Sum-ma - ren, aa Sum-mar aa Eng aa al de Smaafug-læ dei sjun-ge.

Bejarblakkin.

Andante con moto. Sillejord.

No 89.

Der sat tri Kje-rin-gar um-der ein Stein, dei tre-a Guld-sko, dei

ska. - pa Blakkjen av Man-ne-hein; saa vi-e fa-ra dei Löyn-dar-or.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Unge Raamund.

Andantino. Sillejord.

No 90.

Dæ bur naa ein Bon-de in-kje langt her-i-fraa, aa han som hei-ter naa

Stein, aa han he-ve seg dei Sö-nin-ne tolv, men in-gjin æ sli-ke som ein. Aa

dæ naa ful - - la eg sa' - - en un - ge Raa - mund.

Mit Belte.

Allegro. Sillejord.

Nº91.

Dæ va ein Sön - dags Mor - gen - gang, eg sil - le te Kjer - ke

ri - e, saa batt eg i - kring meg Bel - te mit, dæ sto meg saa snaalt kring Li - ve. For om

déi - li - ge meg aas - saa Bel te mit i - kje kjen - ner du meg i - kje kjen - ner eg deg.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Folkvar Lomandson.

Mø i Thelemarken.

Nº92.

Dæ va aar - le om Mor - go - nen, So - le hu ry i

Da - - lar, up steu - de Folk - var Lo - mand - son, leg - ge paa for - gyl - te

Sa - lar. Rid - da - ren vaa - gar han Li - ve sit for den Jom - fru.

Den store hvide Flok.

Andante. Hitterdal i Thelemærken.

Nº 93.

Den sto - re hvi - de Flok vi se, Som tu - sind Bjer - ge
Det er en Hel - te - Ska - re, som Af hin den sto - re

fuld af Sne. Med - Skov om - kring Af Pal - me-Sving, For Tro - nen. Hvo er
Træng-sel kom Og har sig toed, I Lam - mets Blod, - Til Him - lens Hel - lig -

de? Der hol - de de nu Kir - ke - gang Med u - op - hör - lig Ju - bel-Klang, I
dem.

höi - - e Kor, Hvor Gud han bor Blandt al - - le Eng - les Sang.

Brorson.

ZENEAKADÉMIA
ZENEAKADÉMIA KÖNYVTÁR ÉS MÚZEUM

Krist laa i Dödens Baande.

Lento. 94.95. Salmætona fra Valders.

Nº 94.

Krist laa i Dö-dens Baan - - de For vo - re Syn - der gi - ven,
Han er i - gjen op - stan - den Bar os det e - vi - ge Lev - net

dest. sin.

60

At vi skul - le al - - tid væ - re glad, Han - nem tak - ke og pri - se i
dest sin

Al - len - stad, Og sjun - ge Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja!
dest sin

Den som mig föder.

Lento.

Nº95.

Den som mig fö - der, Det er Gud min Her - re, Mig fat - tes ei hvad

min Nöd - förft mon - væ - re, Paa grön - nen Eng gjör han mig Ro og Li - se,

Og kvæ - ger mig med Vand, Som han mon vi - - se, For sit Navns Skyld han

og min Sjæl om - ven - der, Og naa - de - lig den ret - te Vei mig kjen - der.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Springdands.

Bergen.

Allegretto.

Nº96.

mf *p*

mf *p*

cresc. *f*

p *cresc.*

p

cresc.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Springdands.

Allegretto.

Nummedal.

№97.

ZENEAKADÉMIA

Springdands.

Allegretto.

Hitterdal i Thelemarken.

ZENEAKADÉMIA

64

cresc. f

p

Halling.

Allegro moderato. Hadeland.

No99.

p

cresc. p

cresc.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

f

dim.

p

cresc.

f

dim.

p

f

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Allegretto.

No100.

p

cresc.

f

mf

f

dim.

f

dim.

p

f

Allegretto.

No 101.

p cresc.

f p f

p cresc. dim. p

cresc.

p

cresc.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Moderato.

Halling.

No102.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Springdands.

Allegretto.

Aamot.

No103.

p

f

Moderato.

Valders.

№104.

Her dan - sa A - do o her dan - sa E - do, Ik - ke - ko, Bib - bö - ro, Bib - bö - ro o Ran - so,

Ka - lö - mank o Dan - so, Run - ken min o Raadsmand o et - te kjæm en Glas - mand. So dan - sa Ti - min o

so dan - sa Tu - tin Tu - ti - bak, Ba - ki - spæl, Stub - bi - rub, Kjæ - ring - stub, Ar - mo för En - da.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Halling.

Allegro moderato. Valders.

№105.

mf

Ha du 'kji hop - pa, so hop - pa du væl no, vö - re du 'kji ga - lin so flaug du 'kji

so ha du 'kji hop - pa, so hop - pa du væl no, vö - re du 'kji ga - lin, so flaug du 'kji sò sur - li

ul - lam sur - li du sur - li ul - lam sur - li du *f* sut - tam sur - li - te dut - tam

1 2

sur - li - te dut - tam sur - li - te dut - tam sur - li - te du sur - li - te sur - li - te du - i.

ZENEAKADÉMIA
MŰSZAKI MÚZEUM

E tente hjaa ein rikö Mann.

Moderato. Valders.

№106.

p

1. E ten - te hjaa ein ri - kö Mann, so ri - kast kun - na ve - ra. Tvær Hö - no

had - dö han, den ei - nö gån me, vil du ve - ta, ko Hö - na mi ho ei - - - -

cresc.

8 Vers.

mf - te o Hö - na ei - te Böl - le - ru paa Ty - sko. *p* E ten - te hjaa ein

ri - kö Mann so ri - kast kun - na ve - ra. *) Tvo Uk - sa had dö han; den; ei - no gån

cresc. me; vil du ve - ta, ko Uk - sen min han ei - - te: 8.V. *mf* Uk - sen ei - te

7.V. Bau - li - graa, Kjy - re ei - te Kry - ple - hynt, 6.V. *dim.* Buk - ken ei - te Bret - te - spæl, 5.V. Gjei - te ei - te

4.V. *p* Ræm - jar - berg, Sau - en ei - te 3.V. Trip - - trap, Gaa - se ei - te Lang - - hæls,

2.V. *cresc.* Ha - nin ei - te Nat - te - gal 1.V. *f* o Hö - na ei - te Böl - le - ru paa Ty - sko.

*) two Hana, tvær Gjæsa, two Saue, tvær Gjeita, two Bukka, tvær Kjyra, two Uksa.

ZENEAKADÉMIA LISZTMÚZEUM

Andante.

E stuta ein Stut.

Valders.

No107.

p *cresc.* *f*

E stu - ta ein Stut, e ven - ta me ein Gut kom - ma

dim. *p*

no - ran - te, e kok - tö Prim, han hög - dö Ve o laag hjaa me paa Haus - stö - le.

Lua-Laatt.

Andante. GJYGRE ROPA TE MANN. Valders.

No108.

p

Höy - re du Mann, höy - re du Mann, klæ paa de Bro - ke, ta

Byr - sa paa Kro - ke o skjöt kvi - tö Fug - lad' n skjöt in - kji me;

cresc.

skjö - tö du me, al - dör i Væ - ren de Lyk - kö ska skje.

St. Thaamas-Klukke-Laatten.

Moderato. Valders.

No109.

p

ZENEAKADÉMIA LISZTMÚZEUM

cresc.

f

p

pp

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Brura-Laatt.

Moderato.

Valders.

No 110.

mf

cresc.

dim.

cresc.

dim.

p

sim.
mf

dest.

Munkön.

Valders.

Andante con moto.

Nº111.

Dan - sö min Munk, dan - sö min Munk, dan - sö min ny - dö - le Her - re; e ska gje - va de ai Höns; Mun - kön sva - ra gan - skö spönskt e dan - sa in - kji so gjed - nö.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Friarn hennö Olia.

Allegretto. Valders.

№112.

mf

Dæ staar ain Fri - ar ut - i Ga - re, Mor lil - - la, hau hau, ko

dest.

p

man - ge Pæin - ga ha - ver han, du mi Döt - te O - li - a, hem hem.

pp

En Konge hersked i Österdal.

Andante. Ringerige.

№113.

En Kon - ge her - sked i Ö - ster - dal, hans Navn var Haa - gen den kjæk - ke; han

Stridsmænd hav - de for - u - den Tal, hvis blot - te Syn kun - de skræk - ke, men der - i - mod har han in

al - len Stund en Dat - ter som næv - nes i al - les Mund for Ragn - hild den fau - - re.

Der stander to Gjenter paa höjen Loft.

Moderato. Vaage.

№114.

Der stan - der to Gjen - ter paa hö - jen Loft aa ven - de seg li - ge i Nor;

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

fæk dem se et Skjip kom-ma sei - len-des tre Gre-ver der om - bor; Gre-ver der om - bor.

Sæterreisen.

Andantino.

№115.

Os har gjort kva gje-ras skul - le, ỳ - sta Ost aa kjin-na Smör, No staar att aa

klöv - ja Öy - kjom, set - ja Laas for Sæ - ter - dör. Kor-kje fins dæ mei - re Fö - e

her for Hei - e hell for Krist, Gla æ os, os slepp aat Byg - den, mei - re gla æ Ku - e vist.

Möllervisen.

Moderato.

№116.

Der sto tre Skjel-mer aa ma - ka paa Raa; Skru - ru rum - pum - pei, Han

hjel - per mej for Tri - nau den lig - ger i tra - ra - ra, Kos - lein di Möl - le - rens

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Dat - ter skul - le faa, De rus - ler i Ro, de tril - ler i Tro for Tri - nan - den lig - ger i tra - ra - ra.

Den gamle Main mæ den raue Hua.

Allegretto. Bergen.

Nº117.

Den gam - le Main mæ den rau - e Hu - a, han mein - te han skul - le

cresc. dim.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Soldatens Afsked med sin Kjæreste.

Andantino. Asker.

Nº118.

O ve mig, ve mig ar - me Mö! Du har ud - ru - stet dig, Du

Allegretto.

maa - ske skal i Kri - gen dö, og hvem skal trö - ste mig? Da skal den Helt som

kom - mer hjem for - tæl - le dig om mig, at jeg paa Hel - te - vis drog frem, og det skal trös - ste dig.

Zedlitz.

Der var engang en Ridder.

Allegretto. Hallingdal.

No119.

Der var en - gang en Rid - der der - til en Rid - der - sön, han gjor - de til sin Fa - der saa

yd - myg en Bön om Or - lov og For - lov at rei - se ud i Ö at fæ - ste sig en Mö

Brurelaatt ner Brurefæle reise aat Kjyrkjun.

Moderato. Hallingdal.

No120.

mf

ZENEAKADÉMIA
ZENEAKADÉMIA ZENEAKADÉMIA ZENEAKADÉMIA

Grivilja.

Moderato.

Hoskold.

Allegretto. Kristianssand.

Harald var Kong Halfdans Son.

Andantino.

Underjordisk Musik.

Bergen.

Andante.

№124.

p

concrizando

cresc.

f

p

f

concrizando.

dim.

dest.

p

f

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Tordyviln.

Thelemarken.

Allegretto.

№125.

p

Tor - dy - viln bandt paa sit Strem - pe - band, pir - ram; saa flaug den seg ut - i Flu - gu -

- land pi - ri ek-stram, pi - ri am-mej, du - ri dar-ram du - ri - dam, pi - ri ek-stram, pir - ram.

Stev Tone.

Moderato. Thelemarken.

№126.

Aa den-na Vi - sa tek al-ler En-de og den-na Vi - sa kan in-gjin kjen-ne, og den-na

Vi - sa har gjort seg sjöl, hon kom no fly-tan-des paa ei Fjöl, hon kom no fly-tan-des paa ei Fjöl.

Jeg stod med et Barn paa Armen.

Andantino. Sillejord.

№127.

Jeg stod med et Barn paa Ar-men, som u - skyl - digt var og spædt,

p

raal - te höit ja ud - af Har - me: bort med den Mis - dæ - ders Slægt; pak dig hen i

mf

fra min Dör, bort at li - de som det bör; du har væ-ret en For-fö - rer og blandt Fol-ket en Op-rö-rer.

ZENEAKADÉMIA LISZT-MÚZEUM

Tolvtals-Visen.

Andantino. Hjerdal.

№128.

En Vi - se vil jeg sjun - ge om nog - le Skrif - ters Tal

Har du sit noko te Kjyene mine?

Moderato. Hjerdal.

№129.

p

Har du sit no - ko te Kjy - e - ne mi - ne? de gjik um - de Nu - ten langt nær mæ Fjel - la

piu moto *cresc.*

di - ne: Vin - ge - bot Vi - - bot, Hus - bret, Tri - bot, Sol - fæk, Ju - le - bot, Da - ne - bot, Sva - ne - bot,

f *dim.* *p*

Hön - fæk, Hau - gros, Let - fæk, Lau - fos, Ne - der, He - der Lei - - ka, Aar - lo, Mo - lik,

cresc. *f*

Kvei - ka - ru, Guls - si hu röt - te saa dæ lyd - de i - - vi Hau - ke - li Fjel - le.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

I Hjerdalsdalen der har eg gjengji.

Hjerdal.

Allegretto.

№130.

I Hjer-dals-da-len der har eg gjengji aa Öl aa Bren-ne-vin har eg feng-ji aa Öl aa

Bren-ne-vin har eg faatt saa læng-ji Pen-gar i Pun-gen rokk, saa læng-ji Pen-gar i Pun-gen rokk.

Stölt Öli.

Tudal.

Moderato.

№131.

p

Haatt æ dæ fe no-ko Ve-solt-ve, som æ saa ti-leg

cresc.

u-te saa djupt ut-i Sue? Saa il-le bli han svi-kjen mæ dei Ru-no.

dim.

Herre Per.

Sillejord.

Allegro.

№132.

Her-re Per kje-me seg ri-ans i Gar i-vi Bo--re aa

ut sto hans Mor mæ ut-sleg-ji Haar. Dei lei-ka saa let om dei to--re.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Herr Nikelus.

Nissedal.

Andante con moto.

№133.

Her Ni - ke - lus te - ner i Kon - - - gens Gaar, han ten - te sjau

Ve - - trar og saa eit Aar. Men fa - gran Fo - len og han traa - var en - - no.

Gud bære os for vor Kjellarmand.

Solum.

Allegro.

№134.

p

Gud bæ - re os for vor Kjel - lar - mand, han er nu saa be-drö - vet, han kan ikke pak-ke

Tön - den tæt for Tap - pen den er klö - ven, vort go - de Öl det ren - der ned; faar

f

Brud - gommen det at vi - de, tar han Kjel - lar-mand og sæt - ter i et Band tæt ud med Töndens Si - de.

p *f*

Hjasen[1] han sille te Gjæstebod fara.

Lærdal.

Moderato.

№135.

Hja - sen han sil - le te Gjæ-ste-bod fa - ra, tri-um fi-rum fem, Re-ven han sil - le dei Gjæ-san-ne

1) Haren.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

gjæ - te Niels Fi - skar aa Niels Fem - bur aa Per Skji - nar aa Guldmund lei - kar mæ Li - ra.

En Jæger gik at jage.

Hitterdal.

Moderato.

№136.

En Jæ - ger gik at ja - ge, en Jæ - ger gik at ja - - ge, alt

ud - i Sko - ven grön, ja, ja, alt ud - i Sko - - ven grön.

Paa Grönali Heje.

Hitterdal.

Moderato.

№137.

Haatt æ de som tyt aa al - le ti - gjer paa Grö - na - li He - - je?

haatt æ no de, som an - de - laust li - ver? men Hu - gjen lei - kar fe - dem.

Guds Sön har gjort mig fri.

Hitterdal.

Andantino.

№138.

Guds Sön har gjort mig fri fra Sa - tans Ty - ran - ni, fra Syn - de - stand, fra

Lo - vens Band, fra Dö - dens Skræk og Hel - ved Brand. Min Go - el lag - de sig i

- mel - lem Gud og mig. Sig un - der - gav min Syn - de - straf til Mar - ter, Död og Grav. Det

var den Kjær - lig - hed til mig, som er saa u - be - gri - be - lig; Saa god i - mod en

Ond fra Top til Rod; Der in - gen Ting var til Be - hag, und - ta - gen den for -

- bud - ne Smag, Med Mund og Haand ja Sjæl og Aand i Fien - dens Læn - ke - baand.

Brorson.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Eia mit Hjerte ret inderlig.

Lento.

Salmetone fra Meldalen.

№139.

Ei - a mit Hjer - te ret in - der - lig Ju - bi - le - rer; Med Lyst og Fryd saa glæ - de - lig Tri - um -

fe - rer, Naar jeg be - tæn-ker, At Dö-dens Læn-ker Sön-der-brudt er, og Li-vet mig skjænkes af Naa - de.

Kristus Jesus for os offret.

Lento. Valders.

№140.

V. 1. Kri-stus Je - sus for os of-fret, Den lo - - - ve vi al - le

Krist - ne V. 2. Guds Lam har i - gjen-löst si - ne Faar Kri - stus u -

- sky!-dig ha - ver for - ligt Gud Fa - der og al - le Syn - de - - re.

Et trofast Hjerte o Herre min.

Lento. Valders.

№141.

Et tro-fast Hjer-te o Her - re min Skal dig til-re-de væ - re, Det lærer sig
Du mig for-lö-ste at jeg er din, Der bör dig Priis og Æ - re,

selv, Du un-der os vel, Paa Kor-set for os slogs du i-hjel, Vo-re Syn - der vil-de du bæ - re.

Et lidet Barn saa lysteligt.

Lento. Valders.

Nº142.

Et li - - det Barn saa - - ly - ste - - ligt Er födt for

os paa Jor - den; Af en Jom - fru ren og hel - lig Han vil - de os

Frel - ser vor - de, Hav - de ik - ke Guds Sön Mand - dom' ta - get, Da

hav - - de vi al - le-sammen ble - ven for - ta - bet, Han er vor Sa-lig-hed al -

-e - ne. Vi tak - ke dig, sö - de Her - re Je - su Krist, At du Men -

- ne - - ske vor - den est Vog - te os fra Hel - - ve - des Pi - - ne.

ZENEAKADÉMIA

Springdands.

Allegretto.

No143

p *mf*

p *cresc.*

f *p* *f*

Springdands.

Allegretto. Bö i Thelemarken.

No144

mf *f*

p *cresc.*

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

f

Moderato quasi Andante.

Halling.

Thelemarken .

No145

mf

p

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Halling.

Allegretto.

Hadeland.

No146

mf

p

cresc.

f

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Springdands.

Allegretto.

Österdalen.

№147

mf

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Halling.

Allegretto.

Aamot.

№148

mf

p

cresc.

p

Springdands.

Allegretto.

Aamot.

№149

mf

cresc.

p

mf

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

p

cresc.

f

Kvaalins Halling.

Moderato.

Valders.

№150.

Sut_tam su_de_li_ta lut_tam lut_tam dei da su_de_li_ta lut_tam lut_tam dei da su_de_li_ta lut_tam su_de_li_ta

suttam sude_li_ta dei_da o. s. v.

1 2

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Herr Lovmand red sig under Ö.

Moderato. Valders.

№151.

Herr Lov_mand red sig un_der Ö, dand_ser I vel min skjön_ne un_ge Viv. Han fæ_stet stolt In_ger_lil saa ven en Mö. Hun maat_te vel væ_re min, hun.

P. Syvs Kjæmpeviser.

Brudesang.

Lento. Valders.

KJÖGEMESTEREN. BRUDESVENDEN.

№152.

Giv mig Lyd saa vil jeg sjun_ge Brud_gom_men en Æ_res_sang. Jeg har

KJ.

og_saa Maal og Tun_ge, sva_re vil jeg dig en_gang. Hvor_med stem_mer

BR. KJ.

du da i? Bru_dens Dyd med Har_mo_ni. Se vor Brudgom han er dy_dig,

BR.

som er sagt om A_ _bra_ham. Da er hun som Sa_ra ly_dig, gjö_rer ei sin Her_re Skam.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Han Ola min kom nora te.

Andante. Valders.

№153.

Han O - la min kom no - ra te mæ gu - le Skjinn-bro - ken o Knap-pa ve Kne han

piu Allegro.

laag hjaa me o gjæt-tö Fe. E kok - tö 'n Graut i Flö - te 'n flaut, e vip - pa mit

Haar o la dæ i Ring e rei - stö so heim-at te Kjæ - re - sten min.

Her dansa Bakar.

Allegretto. Valders.

№154.

Her dan - sa Ba - kar o Ba - kar' ns Dreng, hei ly - stig paa Ra, hei

Pær up - i Kra, hei Pum - pö - li - lump, hei Stik - kö - li - sump, Kjær - lum - pen min.

St Thaamas-Klukke-Laatten.

Aat Langleike.

Moderato. Valders.

№155.

p

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

cresc.

dim. Fine. p

f D.C.

Moderato. Brura-Laatt. Valders.

No 156.

mf p mf

p

f

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Daa e va ein Gut.

Moderato. Valders.

№157.

Daa e va ein Gut i mit söy-kjan-dö Aar, e ok no paa Skji ne for Bak - ke, so

friskt so ei Pil i Flugten ho gaar o so kvækk o so gla on-de Gre-no e satt o um in-gjin Ting ba. *m.d.* *p*

Döl'n.

Allegretto. Valders.

№158.

Döl 'n gaar paa Ga - tun alt mæ sit us - lö Smör o Smör, o Döl 'n gaar paa

Ga - tun alt mæ sit us - lö Smör; Kò vil du ha for Smö - re dit end-skjönt dæ æ so

traatt o kvitt? Hei hop kon fa - le - li la la la end - skjönt du æ ein Döl.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Gjætar-Slaatt.

Andante. Romsdalen.

№159.

p

cresc. p m.s. cresc. m.d.

dim. m.s. p pp

Skjön Anna.

Andantino. Vaage.

№160. De Rö_ve_re vil _ le til stæ_le af gaa saa langt i fremme_de Lan_de. Döm stæ_le_de bort et Kon_gens Barn, en Jom_fru hed_de skjön An _ na.

P. Syvs Kjæmpeviser.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Ja staute Kara voro te.

Allegretto.

№161. Ja stau_te Ka _ ra vo_ro te allt u_ti dæ sto_re Sli _ ri_gjeld.

Lars Linkelifot.

Allegretto. Nordland.

№162.

Saag du 'n Lars Lin - ke - li - fot, saag du 'n Lars i Lei - ron, saag du 'n Lars

Lin - ke - li - fot, saag du 'n Lars i Lei - ron! Jau e saag 'n i - gaar, han kjem vel i - dag, han

træf - te os paa Vei - on; jau e saag 'n i - gaar, han kjem vel i dag, han træf - te os paa Vei - on.

De'rnte greit for rektig Kjær'st aa faa.

Allegretto.

№163.

De 'rnte greit for rek - tig Kjær'st aa faa, Di, Kan je sjöl te han je li - ker

gaa Di? Sku 'n en - te li - ke mej, saa op - klæd Pi - ke; ær - li Gjen - te er je au in - naa si!

Tatervise.

Andante.

№164.

Jeg nep - pe tolv Aar var, jeg mi - sted Mor og Far. Jeg fik dog ik - ke at

læ - re saa vel som man - ge Fle - re, som har sin Far og Mor, ind - til de bli - ve stor.

Hör du Kari.

Moderato.

№165.

Hör du Ka - ri vil du vel bli min Æg - te - ma - ge

cresc. *dim.*

Paal paa Haugen.

Allegretto.

№166.

Paal si - ne Hö - no paa Hau-gan ut - slep-per Hö - nrn saa lett o - ver Hau - gan sprang;

Paal kun - ne vel paa Hö - nrn fer - nem-ma Re - ven va - u - te mæ Rum-pun saa lang; Kluk, kluk,

kluk sa Hö - na paa Hau - gom Kluk, kluk, kluk sa Hö - na paa Hau - gom Paal han

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

sprang og vræng - de mæ Au - gom No tör eg in - kje ko - ma heim aat 'n Mor!

Aksel og Valborgs Vise.

Andantino. Hallingdal.

№167.

De leg - te Guld - ta - vel ved bre - den Bord til Lyst og Glæ - de med Al - le, De Fru - er

tven - de med Æ - re stor, saa un - der - lig Le - gen mon fal - de; thi Lyk - ken ven - der sig of - te om.

Han Mass aa han Lasse.

Allegretto. Hallingdal.

№168.

Han Mass aa han Las - se dei gjen go paa Raa Try - aa hei - le Da - ge te

En - de Kos - lein dei skul - de Bjöd'n faa: Me skjoṫn sa'en Mass Sér du de, sån Mass te o Las - se.
Aa taka Hue sa'en Lass

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Herr Sinclar.

Moderato.

№169.

Herr Sin - clar drog o - ver sal - ten Hav, Til Nor - rig hans Kurs mon - ne

stan - - de; Blandt Gud-brands Klip-per han fandt sin Grav, Der van-ked saa blo-dig en Pan-de.

En gammel Visetone.

Andantino.

Nº170.

Kjetta sett up Væven sin.

Moderato. Thelemarken.

Nº171.

p Kjet-ta sett up Væ-ven sin mæ lan-ge Na-sar aa vran-ge saa slo ho i baad'

cresc.

Stik-kur aa Straa, saa let ho Væ-ven gan-ge. Ha-nen fekk baa-de Buk-sur aa Kuf-le,

f

dim.

Hö-na fekk ei Gjei-re, ves-le Gut fekk Tur-kar-klut saa rokk in-kje Væ-ven mei-re.

Ikonn.

Andante con moto. Sillejord.

Nº172.

I-konn sto i Bak-kjin slo du maa tru han snör-de, Skjæ-ri le-ste, Kraaka drog aa Röy-se-kat-ten han kjöyr-de.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Moderato.

Fa'ns Mars.

Thelemarken.

№173.

f *p*

cresc. *f*

p

cresc.

Fine. *f*

p *cancrizando.*

cresc.

destr. *sin.* *f*

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Mindre Alf.

Moderato.

Hjerdal.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Fillefanten.

Allegretto.

Hjerdal.

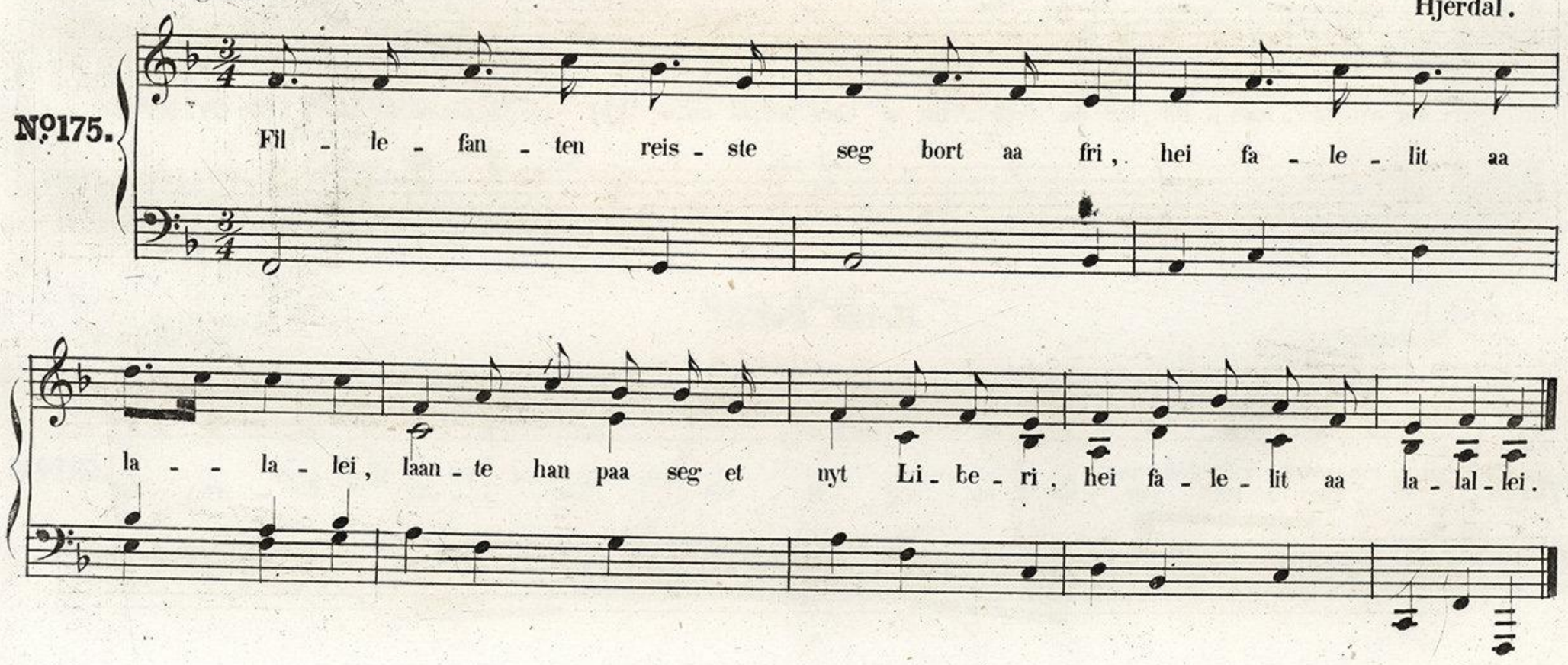

Paa Grönali-Hei.

Andante. Hjerdal.

№176.

Men haatt æ no de so tyt aa æl - ler ti - gjer, paa Grö - na - li - Hei?

Ja Fos - sen æ de, so tyt aa æl - ler ti - gjer paa Grö - na - li - Hei.

De lei - kar aa dei ri - mar, de lei - kar ei Jom - fru i Ti - mands Hu - gen saa gla - de - lig.

Brynjulf.

Allegretto. Hjerdal.

№177.

I Heg - ge - li - Nu - ten der stan - der ein Toll, Bron - fo - len löy - per lett, aa Bryn - julf han
(Fyretræ)

ri - der ve Mid - nats - Bil for dæ reg - ner aa blæs ner - att un - de Fjel lo in - natt un - de Hel - lo, der lei - kar de.
(Stenhelle)

Herre Per.

Moderato. Sillejord.

№178.

Her - re Per kje - me seg ri - ans i Gar i - vi Bo - re, der

sto ho - noms Mor va sveipt ut - i Maar. Dei lei - kar saa lett um dei to - re.

Liti Kirstis Hevn.

Moderato. Sillejord.

№179.

Her - re Per ri - er te Skaa - ne By, han be te Bryl - laup at paa -

- ny. Dæ vek - kjer in - gjin Aa - se li - ti af mi - ne Ar - mar.

Baanetull.

Vivace. Haukelifjeld.

№180.

Fö - re ri - e Bru - re li - te aa ung aa saa ung, ung, ung, aa saa ung, ung,

ung, et - te kje - me Bru - gommen ga - mall aa tung, aa saa tung, tung, tung, aa saa tung, tung, tung!

Herr Olaf.

Andante. Laurdal.

№181.

Herr O - laf han tje - ner i Kon g Gaard, han tje - ner der for Klæ - der og for

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Fö - de, jeg vil be - de dig naa-di-ge Her-re om For-lov at rei-se til de ro-senlandske Lan - de.

Stolt Öli.

Moderato. Hitterdal.

Nº182.

Haatt æ dæ no fæ ein ve - sol Vægt, som spring saa lett ei Hög - tids - - naatt, aa saa il - le blei han svi-ken un-ge Raa - mund.

Paa Grönali-Hei.

Andante con moto. Hitterdal.

Nº183.

Haatt æ - no de, som tyt aa al - der ti - gjer paa Grö - na - li - Hei?

aa haatt æ no de, som æ de Men-ni-ske lei - ast? fe Hu-gen lei-ka fe dem.

Jeg vandrede i Ensomhed.

Andante. Hitterdal.

Nº184.

Jeg van - dre-de i En-som-hed i Sko-vens grön - ne Lund, gav Agt paa de Fu - gle der de

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

sjun - ge ; jeg hör - te de - res Sang, som gav saa lif - lig Klang, som al - drig jeg beskri - ve kan til - ful - de.

Her vil bies.

Moderato. Raulandstrand.

№185.

Her vil ti - es, her vil bi - es, Her vil bi - es, o sva - ge Sind!

Fine.

Vist skal du hen - te, kun ved at ven - te, Kun ved at ven - te, vor Som - mer ind

D.C.

Brorson.

Gud være lovet altid.

Lento. Meldalen.

№186.

Gud væ - re lo - - vet al - - tid og be - ne - di - det,

Som os selv ha - ver be - - spi - set Med sit Le - gem og med sit

Blod, Det gi - ve os Her - re Gud til Go - de. Ky - ri - e e - lei - son.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Et Barn er födt i Bethlehem.

Lento. Vang i Valders.

№187.

Et Barn er födt i Beth - le - hem, I Beth - le - hem, Thi glæ - der
sig Je - ru - sa - lem, Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja!

Frisk op min Sjel, forsage ei.

Lento. Valders.

№188.

Frisk op min Sjel, for - sa - ge ei, Gud vil sig
At hjel - pe dig si ger han ei nei, Han trö - ster saa
nu for - bar - me,
vel de Ar - me,
Om Kor - set er svart, I Ro - sens
Gaard Kan man ei al - tid dand - se. Hvo paa Gud tror, Han
tryg - ge - lig bor, Og ta - ber ei sin Skand - se.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Springdands.

Allegretto. Aamot.

№ 189.

f

Fine. p *cresc.*

p *cresc.* *p*

cresc. *p* *cresc.* *D.C.*

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Halling.

Moderato.

Aamot.

№190.

p

mf

p

f

Springdands.

Allegretto.

Sigdal.

№191.

p

cresc.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

p *cresc.* *f*

mf

p *f*

p *cresc.*

p *f* *p*

f 1 2

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Springdands.

Allegretto.

Österdalen.

№192.

mf *dim.*

f *mf*

dim. *f* *Fine.* *p*

f *p* *cresc.*

dim. *f* *D.C.*

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Halling.

Moderato.

Tin i Thelemarken.

Nº193.

p *f* *p*

cresc. *f*

p *cresc.*

Springdands.

Allegretto.

Nº194.

p

cresc.

f *dim.* *f*

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Allegretto

Springdands.

Bergen.

№195.

p

cresc.

f

dim.

p

cresc.

f

Allegretto.

Springdands.

Aamot

№196.

p

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

mf *p*

Fine.

mf *p*

mf *D.C.*

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Springdands.

Allegretto. Thelemarken.

№197.

p *f*

p *cresc.*

mf

Springdands.

Allegretto

Valders.

Nº198

mf

p

f

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Halling.

Allegretto.

Valders.

Nº199

mf

Røt - nams Knut æ kaat • mjuk dæ fins in-kje no-kon, so ja-gàn

ut Røt - nams Knut æ kaat o mjuk, dæ fins in-kje no-kon so ja-gàn

ut, sur - li ul - - lam sur - li du, sur - li ul - lam sur - li

p

du, sur - li ul - lam sur - li du, sur - li ul - - lam sur - li du.

cresc. *f*

Iködn.

Allegretto. Valders.

№200

mf

J - ködn sto i Engen o slo, ing - g'in Mann dæ vi - - stö, Kraa - ka ho breid - dö

Du - va ho drog, ves - lö Pjökkön kjoyr - dö, i - - mor - go so ska mit Bryl - - laup staa mæ

fi - re o kju - ö He - sta, mæ tolv o kju - ö Pre - - - sta sum - le ri - ö

cresc.

sum - le gaa, ves - lö Pjök - kön ja - - ga paa, til lil lil Plom - ma.

mf

ZENEAKADÉMIA
LISZTMÚZEUM

Her Peder.

Allegro maestoso. Valders.

№201.

Her Pe - der han rei - ste ut aa mei - de, det blaaser kalt Ve - der i - fra Sjön, alt ef - ter si Sý - ster aa lei - te; blaaser kalt, kalt Ve der i - fra Sjön.

Han Tarald.

Moderato. Aadalen.

№202.

Han Ta - rald skul - de paa Skjyt - te - ri gaa, det da - ga - se no s'an, tra - re - ri - tra, saa tok en Ræf - la mæ Hyl - te - run paa; Ta hit Krute mit du sàn, Han Ta - rald lig - ger i Lun - den i si Le - - - go.

ZENEAKADÉMIA ZENEAKADÉMIA LIBRARY MÚZEUM

Han Ole.

Andante. Valders. 121

№203.

p

Han O - le han tjente i Kon - nin - gens Gaard, der tjen - te han for Klæ - der og for

Fö - de, so fik han eit Brev i - fraa Ro - sen - de - Lund, som siger, at hans Kjæreste var dö - de.

Hindraleiken.

Allegretto. Valders.

№204.

1. *p* Hin - den o - ver Hei - de, so faa me a - ra flei - re, Fa - ger - Hin - den

ha - va me, men Hjort ha me ing - 'in; so gaa me hen för kor Mands Dör o spör um Hjort æ

hei - me. 2. Statt upp Hjort, fölg mæ me, Fa - ger - Hinden gje e - de, Han æ so strak i Ryg - ge, so

Stöl - pe staar en tryg - gö, han æ upp - rön - nin, so ei Röyr; væl va den Fe - star - möy, so Han faar.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

3. O væl va dei Lo - var so det - te Haa - re to - var, o væl va dæ Sy - ster, so

cresc.

1 2

cresc.

det - te Haa - re by - ster, o væl va dæ Fin - ga smaa, so den - ne Hat - ten se - tö paa. Tre

f

p Gön - ge vil me ren - nö för Hjor - ten Hin - den kjen - ner, tre Gön - ge vil me lö - pö för

cresc.

Hjor - ten Hin - den kjö - per, tre Gön - ge vil me gaa i - kring, för Un - ge svein faar Jomfru - en sin. Kjeks

f

in - kji den yng - stö; kjeks in - kji den eld - stö, men kjeks de ei i sa - ma Ring, o

la so Lei - ken gaa i - kring. 4. Dæ bra - ka i By - o, ner Brud - menn - ad - n ri - ö, o

p

(1. forener (2. om den anden Haand.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ner dei ri - ö al - lö - mest, daa han N. N., N. N. fæst. So len - gji ha o

cresc. *f* *p*

gjen - gji, de go - ö ha o fyn - gji. Han lei - e ho - na aat Lyk - kens Gar, gje hen - ne Sal mæ

cresc.

Sil - kji paa. Fint Sil - kji ska ho sli - tö, der - for let ho se li - tö, godt Klæ - e skul - dö o

p 1 *cresc.*

sli - tö, ti vild' o det - ta frei - stö; ko - ma kæm, so ko - ma vil, bur - tö æ hoN.den

ve - ne Möy. Kæm ha ho burt - ta - - ke, han N. hen - nö Li - kje. 5. Mi Bru æ

f *pp*

bur - tö ho - na, e vil et - te hen - nö gang' - a, no ra i Ve - gjo, He - le - brand o

cresc.

(1. lede.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

leg - gjo, skul - dö e ho fin - nö in - kji skuld' - o sprin - gö. Kjæ - re Far o

cresc.

Mor statt upp, la me faa Löv o lei tö. 6. Mi Bru den ha e fön - ne, raudt Gull, dæ

ha o spön - ne, o al - le sko kjys - so o al - le sko klap - - pö.

Kjydn gaa i Lio.

Moderato. Valders.

Nº205.

Kjyd' - n gaa i Li - o, o So - le ho skji - nö, Kjyd' - n gaa i

cresc.

Li - - o o So - le ho skji - nö, o kjæ - re mi - na Gjen - to de bi - ö me der, o

kjæ - re mi - na Gjen - to de bi - ö me der, bi - ö me paa des - sa Klan - - te. 1

(1 Klippestykke.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Jolöleik ette Haugakjæring'n, ein Budei-Laatt.

Moderato. Valders.

№206.

Ded'- n ded'- n Ly - klö - gut'- n, ded'- n ded'- n Bon - dö - svein, e had - dö al - la

Kjyd'- n mi - na i Kveld ve det - te Lei - te ne - me so ho Him - mels - fru gjekk

piu moto.

at i al - lis Bei - te. Ein - fo - ten, Leik - ro - sen, Bu - li - a

tempo primo.

Bu - lyk - ka, Bu - rö - sta, Bu - gaa - sa. Ein kvi - tö Met - tö - mel - lö gaar

at - tö bur - ti Fjel - le, Ro - sa o Dok - ka, Stor - spe - na, Spjaa - ta, Fri - gjeit o Frög - na

Blu - kö • Aa - lö • Trip - pö o ho Lyk - la - Ki - ti - hu! Gjei - tad'- n mi - na.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Laatten so den Vonde tralla i Taarne.

Allegro vivace. Langeleiklaat. Valders.

Nº207.

f

piu lento.

Fine. *p*

cresc.

rit.

D. C.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Gjenta so vildö gjiftö se.

Allegretto.

Nº208.

p E vil in - g'in Spe-lemann ha, taa e kan in - kji dan - - sö, men e vil me ein

Skræddar ha, so söy - ma fi - ne Kran - sa; Hei hop-sja fa - le - li - la, hei hop-sja fa - le - li -

cresc.

- la - lal - la, hei hop - sja fa - le - li - la, hei hop - sja fa - le - li - la.

f *dim.*

Draumekvæe.

Vivace.

Skien.

Nº209.

Aa som eg kom at Kjyr-kje-le'-e, eg stud-de meg in at Stet - te, saa man-ge som paa mit

p

Bel - te saag, dei löf - te paa Hat tog paa Het - te. I vil - lan Hei högt upp i Lan-di der kjenner dei meg.

rit.

cresc. *f* *p*

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Kan eg nu slet inkje di skjöne Dotter faa.

Andante con moto.

Bö i Thelemarken.

№210.

Kan eg nu slet in - kje di skjö - ne Dot - ter faa, saa vis - se - lig maa eg ut af Land og Ri - ke gaa, og le - ve der af Sor - gen al - e - ne.

Den store Kraaka.

Moderato.

Saude.

№211.

Mann han rei - ste at Bei - te - skog, hei fa - la at Bei - te - skog, saa fekk han höy - re den Kraa - ka gel, hei fa - la li - de - li li - de - li la - la - la.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Laugmann rider sig under Öy.

Moderato.

Hjerdal.

№212

Laug - mann ri - der seg un - der Öy, dan - ser I vel mit skjö - ne un - ge Liv, han fe - ster ho In - ge - lil saa ven ei Möy; maatt' - a vel væ - ra mi.

Andante. Andantino. Sillejord.

Nº213.

p pp

cresc f

mf Fine. p

cresc

f pp

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

p

f

cresc.

D. S.

Liti Kersti.

Moderato.

Sillejord.

Li - ti Kersti va seg saa li - tit eit Viv. Bron - fo - len löyper let; ho

№214.

p *f* *pp*

kun - na kji raa - de sit un - ge Liv, mæ dæ reg - ner aa dæ blæs, fe

p *mf*

no - ran un - de Fjöl - lo, der lei - ka dei Nor - menn.

cresc. *f*

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Baantull.

Andantino. Sillejord.

№215.

Mit Baan si - te paa ei Tu - ve, spin-ne Gul - le te ei Lu - ve, spin - ne grant fint som eit

p

Haar, dæ hev ho gjort i alt det - te Aar. No vil me burt aa gjæ-te Sau - in-ne vaa-re, Mit Baan dæ söve li - te de.

Kom Kjyne min'o'Fjella.

Moderato. Laurdal.

№216.

Kom Kjy - ne mi - no Fjel - le: Ring - rei aa Rang - rei, Jo - le - bott aa Tand - rei,

p

Lil - le - fokk aa Lau - ros, Spi - le - pot aa Haug-ros, Hop - rei aa Tri - böt, Kji - ra Ring-gol Stu - ten.

cresc. *f*

Kongen aa Dronningen sidde ved Bord.

Allegretto Mo i Thelemarken.

№217.

Kon - gen aa Dron - nin - gen sid - de ved Bord, vi hö - re naar el - le - ve

Ør - ne fald - ne, de ta - la saa-man - ge skjemtan - de Ord alt om den un - ge Kong E - rik.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Knut liten aa Sylverlin.

Moderato. Nissedal.

Aa Kon-gen aa Knut li - ten dei sat i - vi Bord, I - se - lil - jan,

№218.

mf *cresc.* *f*

dei ta - la saa man - ge dei skjem - tan - de Ord, saa saa-re syrgjer Sylver-lin for lis-le Knut i Löyn-dom.

p

Bonden i Bryllaupsgaren.

Vivace. Hardanger.

№219.

I rju - kan - de U - ver aa fju - kan - de Vind i Fjo - ren eg bau - ta för

eg kom her in aa Sjo - en han sto i ei Rö - ra; men rett som eg va no ein

Mo - le i - fraa daa haur' eg da ljo - na aa dun - dra i Skraa, da brast so ein Dott for mit Öy - ra.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Brurelaatt naar Brurefæle kjem inni Galen.

Allegretto. Gol i Hallingdal.

№220.

Mass aa en Lasse.

Vivace. Kristiansand.

№221.

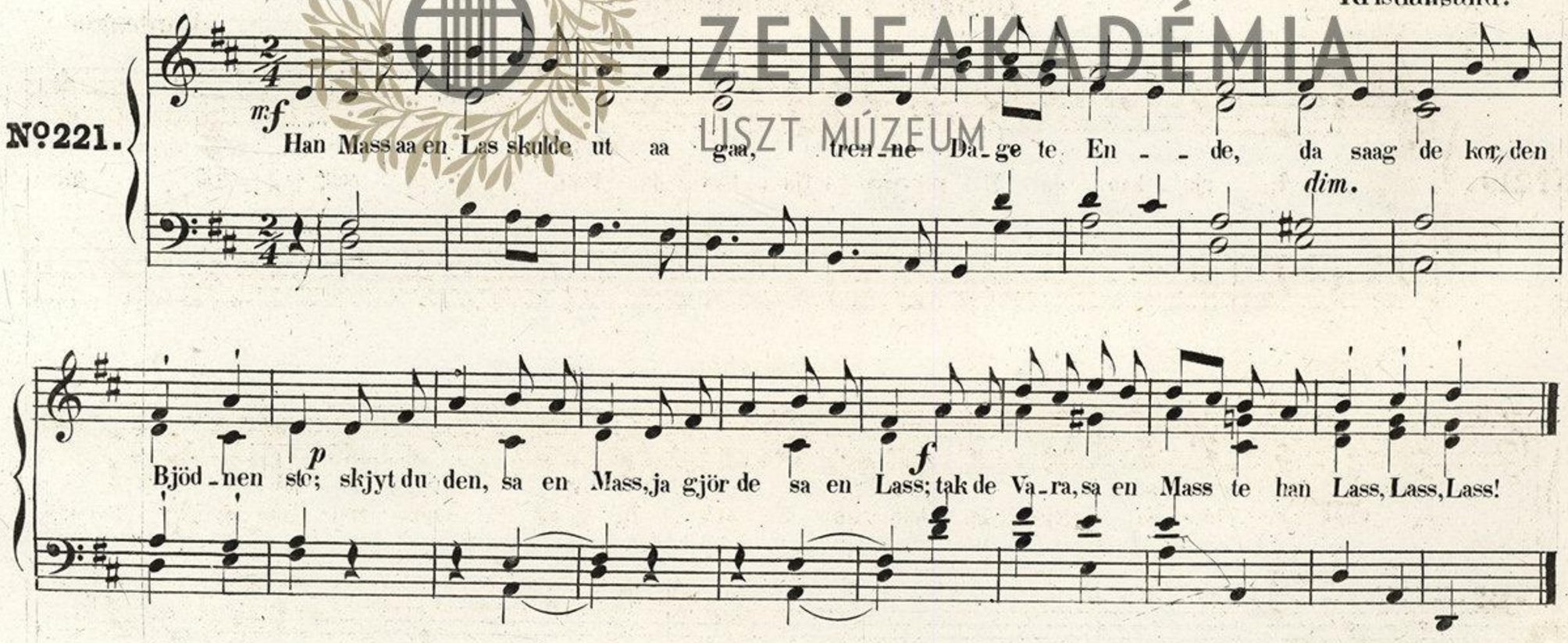

Bryllaupsvise.

Allegro. Lessje

№222.

Husk op i Ring Ola Gutten min.

Allegretto. Trondhjem.

№223.

p

Husk op i Ring, O - la Guten min, Snu deg omkring Sjulsaaten min, O - sten den va mug - gen,

cresc.

Ka - ka den va raa, Kniven den va ru-sten, bei-te in-te paa, Haa, haa, haa, veit du in - te Raa?

p

Bry - na paa Kni ven, skra - - pa saa paa. O du æ saa fa - ger aa saa fin,

f *p*

va du Al - ler - kjæ - re - sten min, Ma - kan fan - tes ei!

p *dim.* *f*

Alderdomin.

Andante. Trondhjem.

№224.

p

Ga - mal Kal - len kom ti Stu - gu Snjog hekk kring fleinskál - la Hu gu; Krykkja hjalp om

sta aat Aa - rin, Ut - ur Au-gom pul - la Taa - rinn, Han taa rei - ne Els - skjinn brok syiv-be-sligne

cresc. *p*

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Snus hoin tok, Stab-bin set-te han seg paa. Byd-ja skjöl-vand kved-ja saa.

cresc. *pp*

Fjeldbyggen.

Maestoso. Trondhjem.

Nº225.

p

Fjeld-byg-gen ag-ter paa Ti--den om Vin-tren naar Da gen er li-den,

piu mosso.

p

Tar han Øks paa Nakken i Bak-ken gaar i dy ben Sne op til Lænder-ne, fin der sig et Træ,

cresc.

tempo 1mo.

kroget til at se, gjör sig deraf Me-je, som plei-e bruges under Slæder paa Ve-je.

f

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Jeg var en Gut i mit femtende Aar.

Moderato. Trondhjem.

Nº226.

Sæterreise.

Allegretto. Ørkedalen.

№227.

p *cresc.* *p*

Markje grönas, Snjogen braa - na, Fjell bli bært aa Lau - ve sprett, Mu - ri -

cresc. *p*

-ny - kil staar ti Da - lom, Ku - e seg fæ e - ta mæt. Alt som li - vi byr - ja kræ - ka, Bjönnen

cresc.

kjem taa Hi - e fram, Ut - ur Fjö - se spring for - nög - de Ku aa Kalv aa Sau aa Lam.

Bryllaupe aat hu Siri.

Moderato. Aker.

№228.

p *cresc.* *dim.*

Höyr du Si - ri, Dot - ter mi, Per i Li vil te deg fri ut - i dis - se Da - ga, ut - i dis se

f *dim.*

Da - ga. Kan din Hog te honom staa, saa vil eg du han ska faa te din Ægte - ma - ka, te din Æg - te - ma - ka.

I Fjol gjætt' e Gjeitinn.

Lento.

№229.

p *cresc.*

I Fjol gjætt' e Gjei - tinn i dju - pa - ste Da - lom, I Fjol gjætt' e Gjei - tinn i

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

djup - pa - ste Da - lom, I Aar maa e gaa mæ ein Vaak kring i Ga - lom, I Aar maa e

p

eller

gaa mæ ein Vaak krlng i Ga - lom. I Aar maa e gaa mæ ein Vaak kring i Ga - lom.

Aa kjære Ola.

Con moto.

Nº230.

mf

Aa kjæ - re O - la ta paa deg Ve - sten paa den - ne Dag, aa spend saa

p

fö - re den Tam - bur - he - sten aa bed te Lag; for Svei - no An - der - sen aa Ki - sti

mf

Kang - le - sken aa Kas - per Spe - le - mann aa'n Jör - gen Fe - ste - mann aa Ver - ten sjöl, aa han Mik - kel

Jen - sen aa Ki - sti Mit - skaug aa Hel - je Bent - sen aa Lensmand Hol - te - bÿ aa Löitnant

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ritenuto.

Svin - dal aa Pre - sten Rön. Men Jom - fru Ros - næs, min hjer - te Bro - der, hun blev no glöymt.

Springdands.

Allegretto.

№231.

Kjær - rin - ga mæ Sta - - ven, höyt op i Hak - ke - da - len; Aat - te Pot - ter Rö - me,

fi - re Mer - ker Smör saa kjin - na Ka - ri O - la had - de för Kjæ - rin - ga mæ Sta - ven.

Hvad er det godt at lande.

Andantino. Hitterdal.

№232.

Hvad er det godt at lan - de i Him - lens sö - de Havn, Fra Ver - dens vil - de

Stran de Fra frem - med Land og Stavn; Fra Rö - ver - Nest til En - gle - fest, Fra Svi - ne - egn til

Fa - ders Favn! Hvad er det godt at lan - de I Him - lens sö - de Havn, I Brud - goms Skjöd, fra

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Strid og Stöd, Ja Alt, hvad har af Sor - rig Navn, hvad er det godt at lan - de I Him - lens sö - de Havn!

Brorson.

Jeg haver min Sag til Gud hjemstilt.

Lento.

Valders.

№233.

Jeg ha - ver min Sag til Gud Gud hjem - stilt, Ved al min Sor - rig ha - ver han mig skilt, Jeg gi - ver mig un - der hans fa - der - li - ge Vil - je, er taa - lig og stil - le, Jn - gen - Ting skal os ad - skil - le.

Herre Jesu Krist, sand Menneske og Gud.

Lento.

Valders.

№234.

Her - re Je - su Krist, sand Men - ne - ske og Gud, Som Bang - hed Pi - ne og sor - rigfuldt Mod For mig led ind til Kor - sets Död, Og frel - ste mig fra den e - vi - ge Nöd.

destr.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Lento.

Hjertelig mig nu længes.

Valders.

Nº235.

Hjer - te - lig mig nu læn - ges Ef - ter en sa - lig End', Thi jeg yn -

- ke - lig træn ges Af Drövel - se og E - lend', At. Van dre er jeg re - de Fra

Ver den med en Fart Til Him - me - ri - ges Glæ - de; Kom, Je - su! kom nu snart.

Lento.

Hvo sig fortröster Alt paa den Höiestes Magt.

Meldalen.

Nº236.

Hvo sig for - trös - ter Alt paa den Höi - e - stes Magt, Han sig for -

ly - ster Un - der hans Skyg - ges Vagt, Og si ger selv til Her - ren blid, Naar

mig feil og brö - ster Est Du al min Til - lid, Est Du al min Til - lid.

ZENEAKADEMIA
MUZEUM

Springdands.

Allegretto.

Aamot.

Nº237.

p

cresc.

f

dim.

Fine. *p*

cresc.

f

D.C.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Springdands.

Aamot.

Allegretto.

№238.

f

p

cresc.

f

Fine. *p*

cresc.

f

D.C.

Halling.

Aamot.

Moderato.

№239.

p

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

cresc. f dim. p

cresc. f

dim. p f

Springdands.

Allegretto. Østerdalen.

Nº240.

p cresc. f

p cresc.

p cresc. pp

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

cresc.

p

cresc.

f

Allegretto.

Springdands.

№241.

mf

dim.

p

f

dim.

f

p

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ccresc.

p

f

p

cresc.

f

Hålling.

Moderato.

Tinn i Thelemarken.

№242.

p

cresc.

f

p

f

cresc.

f

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Halling.

Moderato.

№243.

p *f* *p*

f *p* *cresc.*

f 3 3

Springdands.

Allegretto. Sigdal.

№244.

p *p*

cresc. *f*

p *f* 3

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Springdands.

Allegretto. Sigdal.

№245.

Springdands.

Allegretto. Valders.

№246.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Hvor ska man Troskab finde.

Andante. Valders.

№247.

Ven - - ner, som man kan li - de paa; thi den som man för bedst og tror, der

of - te stör - ste Falsk - hed bor; saa snar - li kan be - dra - ge i Gjer - ning og i Ord.

p *cresc.*

Haran.

Moderato. Aadalen.

Nº248.

E va no me saa li - ten en Ha - ra, haa vondt ha - ver e gjort

p

Men - ni - skjen, i Skau - en maa e tus - le aa fa - ra, saa pla - ger döm Ha - ran om Vin - te - ren.

cresc. *f*

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Han Dave o en Jon.

Moderato. Valders.

Nº249.

Han Da ve han sig - la paa sal - ten Sjö i Ver - den o bu; han Jon kje - mö et - te paa

p *f* *p*

tur - re Land-jord. Her æ e sa en Jon for rau-an-de aa ri - ö mæ rau - ö Guld-sno e gaar mæ sa en Jon.

f *p* *cresc.* *f*

Ho Guro.

Vivace. Valders.

№250.

O kjen-nö du ho Gu - ro den ly - sti - gö Kvin - ne ho kun - na ba - ka

p

ve-va o spin-nö, frisk so ain Kar ho san-nö-le töl-dö, ho va i Fæ-ras - Ve-ge o kjör-dö,

cresc.

ho va in-kji bang' i för stan-da paa Me-ja, ho kun na sæ - la Mær - re si e - ja.

f

Gaasöleiken.

Allegretto. Ein i Gryta. Gaasa. Valders.

№251.

Kor ha du no vö - re so leng' i mi Gaas? E ha vö - re ut mæ Stren-do o

p

Mann i Gryta. G.

va-ska me o mi - ne, min Svein sö - tö. Ki va - ska du kji me mi Gaas? Du

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

va kji mæ ut - i den Leik, min Svein sö - tö. Fa - ger Flök - ken ha du mæ de mi Gaas. Den ha e sjöl

baa - de föd t o klædt, min Svein sö - - tö. Gje me ein, o ha sjöl tvo, mi Gaas? Slet in - kji e

tö - le slet in - kji e maa, min Svein sö - tö. Gje du kji me, so tæ e i -

cresc

fraa de mi Gaas. Tæ du i - fraa me so heng' i e de, min Svein sö - lö. Heng' i du me, so bren - ne e

mf

cresc.

de, mi Gaas. För du ska me bren - nö, för ska e i - gjön - no Smaaskogen ren - nö, min Svein sö - - lö.

f

Telabonden.

Allegretto.

Valders.

№252.

E ten - tö me hjaa ein Te - la - bon - de - mann, o han ga me ein Gar, o

p *f* *p*

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Gjen - ta paa Da - le gjekk o ta - la ve me o sa me, ko Ga - ren skul - dö ei - te:

7.V.

mf Ga - ren ska ei - te ve - na - ste Ködn - land. E ten - tö me hjaa ein Te - la - bon - de -

p

- mann, o han ga me ein Hund; o Gjen - ta paa Da - le gjekk o ta - la ve

f *p*

7.V. *più moto.*

me o sa me ko Hun - dn skul - dö ei te: Hun - dn ska ei - te Vuf - vuf o

cresc.

6.V. 5.V. 4.V.

Jei - te ska ei - te Sprik - hödn o Sau - en ska ei - te Mæ - bæ, o Kjy - re ska ei - te

mf *cresc.*

3.V. 2.V. 1.V. *rit.*

Klau - ros o Gam - pen ska ei - te Brei - fot o Baa - ten ska ei - te Rek - ki - land o Ga - ren ska ei - te ve - na - ste Ködnland.

f

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Haugadansen.

Moderato. En Langeleik - Laatt. Valders.

Nº253.

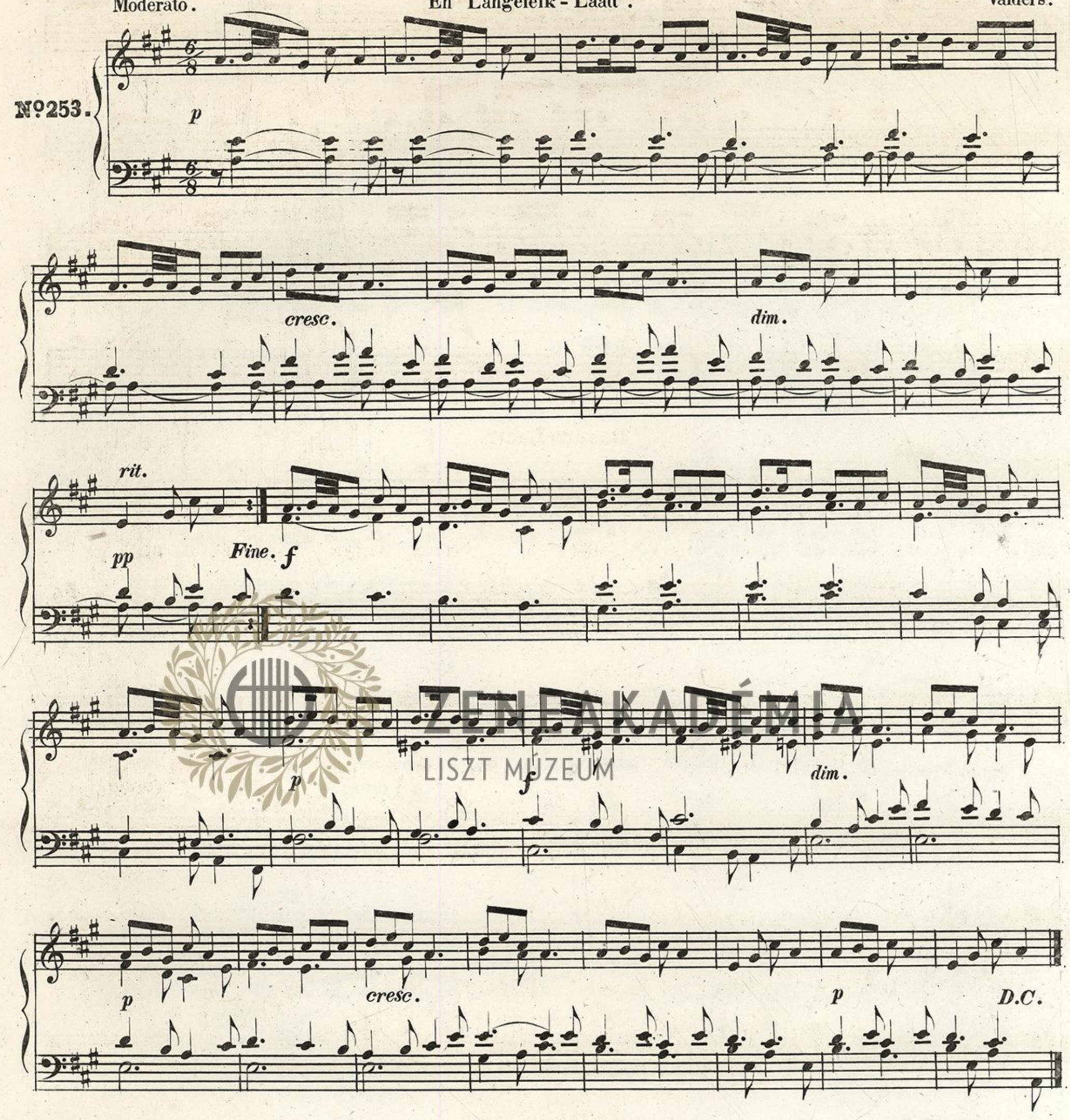

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Stutar - Laatt.

Andante con moto. Valders.

Nº254.

cresc.

f

p

f

Baadn-Laatt.

Moderato.

Valders.

№255.

p

Dilt' n dilt' n nol i Höd' n et - te kjem en svar - tö Bjödn' n,

ja - ga me te blaas' i Höd' n. Svigt o en Svei - ve, Runt o en Grei - ve -

cresc.

Et - te kjem' o Dri - vo, so Bjöd - na - bro - ke skul - dö ri - vö.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Jolöleik.

Allegro ma non troppo.

Valders.

№256.

Hind har e no ut - i Ha - gin min, Hjort har e en - no in - kji, spilt har e no den

p

cresc.

hei - le Natt, meir har e taft ell vön - ne. Statt upp An - ders, fölg mæ me, den fi - na - stö Gjen - ta e

V.2.

gje - va ska de; i Natt ska du ha o, men i Mör - go - Natt ska du miss' o att Sö - stör, Sö - stör

Rö - land vil du fyl - gjy mæ o - vör Möl - le - dam Nei, Nei kjær Sö - stör

in - kji for Liv el - ler Land - sör, in - kji for Gull el - ler Kran - sör,

in - kji vil du se - ja me, o in - kji vil e spör - ja de, kæm so æ din Kjæ - rö - ste.

An - ders Svein den gjil - dö, Ragn - hild Möy - e den snil - dö; han sva - ra hen - nö, Ja, han

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

vil - dö e ha mæ Aa-kör o mæ Eng, mæ upp - reid-dö Seng mæ tölv Gull - rin-ga ö ein

cresc.

a - pall - graa Hest, so e - ra dei fest. So lett so du An-ders

f *p*

höp - pa o - vör det - te Band, so lett tæ-ke du ho Ragn - hild i Fang.

V. 3. DANDS.

Elsk - te Dam-men al - le - sam-men, go - ö Ve - ne o go - ö Natt, giv dei Lyk - ken og - so

mf

Gam-men, ner dei ko-ma i Æg-te - skap. No æ dei kom-ne paa Bei-sen hen, no ko - ma dei væl snart i -

p *mf*

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

V. 4.

- gjen. Höyr du Ungkar so hjer - te - gla, no ha du faatt den sa - ma; va daa 'kji du ein

p *cresc.*

æ - del Kar, so fekk so læk - ker ei Dam - ma, no æ du gjift og no æ du gla, no.

p

ha du faatt den, du vil ha, ja du har faatt den ret - tö!

cresc.

Bufarsvein.

Allegro. Bö i Thelemarken.

Nº257.

Kjen - ner du nö - ko te Bu - far - svein, hei aa ho du Bu - far - svein, han va som ei Fen - te paa

p *f* *p*

si - ne Bein, han flaug der aa bru - ste han bar Ve aa mol Kaf - fe, han gjor alt de Kok - kan - ne sett 'an te.

f

Lilt Kjersten.

Andante con moto. Saude.

Nº258.

Lilt Kjer - sten lilt Kjer - sten traa Dan - sen mæ meg, eg ven - der meg um,

pp

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

f et Par sylv-spendte-Sko e gje-va ska de, eg ven-ter at in-gin skal kjen-ne meg.

dim.

Den store Kraaka.

Moderato. Hjerdal i Thelemarken.

№259.

Mann spentø Bo-gan ut paa sit Kne, hei aa tul i tei aa ta, saa

skaut han den Kraa-ka saa den datt ne, hei aa tul aa tei aa ta.

Kjæringa reidde seg ein Barsölsgraut.

Allegro. Sillejord.

№260.

p Aa Kjæ-rin-ga reid-de seg ein Bar-sols-graut, dam, dam, du-rammen dei,

(kogte)

f

p aa aust' en i Klat-tar, han va i-kje blaut, dam dam du-rammen dei du-ram dei-a.

mf

Laugmann rei seg unde Öy.

Moderato. Sillejord.

№261.

mf Laugmann rei seg un-de Öy, dan-sar I vel mi skjön-ne un-ge Viv, han

p

fe - ster stolt In - ge - li - ti saa ven ei Möy. Ho maat - te saa vel væ - ra mi.

f

Liti Kersti.

Allegretto.

Sillejord.

Li - ti Ker - sti ho va seg saa li - tit eit Viv, Bron - fo - len löy - per lett, ho kun - na kji

№262.

p f p f

raa - de sit un - ge Liv, mæ dæ regner aa dæ blæs; aa no - ra un - de Fjöl - lo der lei - ka dei Nor - menn.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

p cresc. f ff

Kjære mi Datter du tænder i eit Ljos.

Allegro.

Laurdal.

№263.

p Kjæ - re mi Dat - ter du tæn - der i eit Ljos, ho ho - ho ho ho ho, naa æ dæ komme Tjo - var

mf f

i vort Huus fi - li - vi, fi - li - vi, fi - li - va fa fa fi - le - vi, fi - li - vi, fi - li - va.

p

Liti Kjersti som Stalldreng.

Allegretto. Hvideseid.

Li - ti Kjer - sti ho kom seg ri - ans te Gaar, sa - de - li hei,

Nº264.

p *cresc.*

Kon - gjen u - te for hen - nar staar, ut - i Bryn - ja saa tör ho ei.

p *f*

Mi snille Gjente.

Andante con moto. Stevtone. Omlie.

Nº265.

p

Mi snil - le Gjen - te du æ for - lo - va, naa taar eg slet in - kje mæ deg

cresc.

so - va, aa eg taar kje so - va ut - i din Arm, dæ va deg te Tre - gje og meg te Harm.

p *cresc.*

Kong Hansinbol.

Moderato. Vinje.

Nº266.

Kong Han - sin - bol han red sig ud - i Sko - ven saa grön med sin Klæd - ning saa skjön, han

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

red med si - ne Venner alt til Tids-for - driv, han tænkte ik - ke paa, det skuld' ko - ste hans Liv. :

Hr. Ole.

Andante. Gol i Hallingdal.

№267.

Hr. O - le han tjen - te i Ka - nun - gens Gaar, i Æ - ra aa mæ Dö, der

tjen - - te han i at - - ten Aar; e van - dra nu saa ær - lig aa saa var - lig.

Rabnabrydlaupet uti Kraakjalund.

Allegretto. Söndfjord og Sogn.

№268.

mf Langt i Au - ster i Kraake - lund dar æ so fa - ger ein By, *p* Al - le dir Dyr, i Væ - rinn'æ,

dei saankast dar ut - i. Bjön - nen va dei - ra yp - pa - ste Kar ut - i Sko - gja.

Firelippe Tyske.

Allegro. Kristiansand.

№269.

p Jeg tjen - te hos en ri - ke Mann, ja ri - ke saa han var; vil du vi - te Le aa Te

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

kaa han mig i Lönnen - ga: Ga han mig ei Hö - ne. Vil du vi - te Le aa Te kaa mi Hö - ne hei te: mi

cresc.

8. V.

Hö - ne hei - te Fi - re - lip - pe Ty - ske. Jeg tjen - te hos en ri - ke Mann ja ri - ke saa han var;

vil du vi - te Le aa Te, kaa han mig i Lönnen ga: Ga han mig ei Ku. Vil du vi - te Le aa Te

8. V. 7. V. 6. V.

kaa mi Ku hu hei te: mi Ku hu hei - te Böt - te - go, min Buk han hei - te Bygs - i - to, mi

5. V. 4. V. 3. V.

Gjeit hu hei - te Blek - i - berg, min Saa han hei - te Trip - um - trap, mi Gaas hu hei - te Lan - ge - hals, mi

2. V. 1. V.

And´ hu hei - te Söm - i - land, min Ha - ne hei - te Skrikomgal, mi Hö - ne hei - te Fi - re - lip - pe Ty - ske.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

162.

Sæterreise.

Andantino. Gudbrandsdalen.

№270.

Mar-kje grö-nas, Snjogen braa-na, Fjell bli bært aa Lau-ve sprett, Mu-ri-ny-kjyl

staar ti Da-lom, Ku-e se fæ e-ta mett; Alt som li-vi byd-ja kræ-ka,

Bjönnen kjem taa Hi-e fram, u-tur Fjo-se sping för-nog-de Ku aa Kælv aa Sau aa Lam.

Hr. Zinklar drog over salten Hav.

Maestoso. Trondhjem.

№271.

Hr. Zin-klar drog o-ver sal-ten Hav, til Nor-rig hans Kurs mon-ne

stan-de blandt Gud-brands Klipper han fandt sin Grav, der van-ked saa blodig en Pan-de.

Kleggen.

Moderato. Trondhjem.

№272.

Kleggen taa-laa aat Flu-gu si-Pi-rom! Eg ha tenkt te

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

deg aa fri - Pi - ri at - ter i pa - ri - om, di aa du aa en da - ri - om, kom pi - rom.

Ifjor paa Marknan da va de Moro.

Allegretto. Trondhjem.

№273.

Lensmannen hadd ei graaskjimla Merr.

Allegretto. Trondhjem.

№274.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

En Visestub.

Allegretto. Holmestrand.

№274.

Bonden i Bryllupsgaren.

Allegro. Aker.

№275.

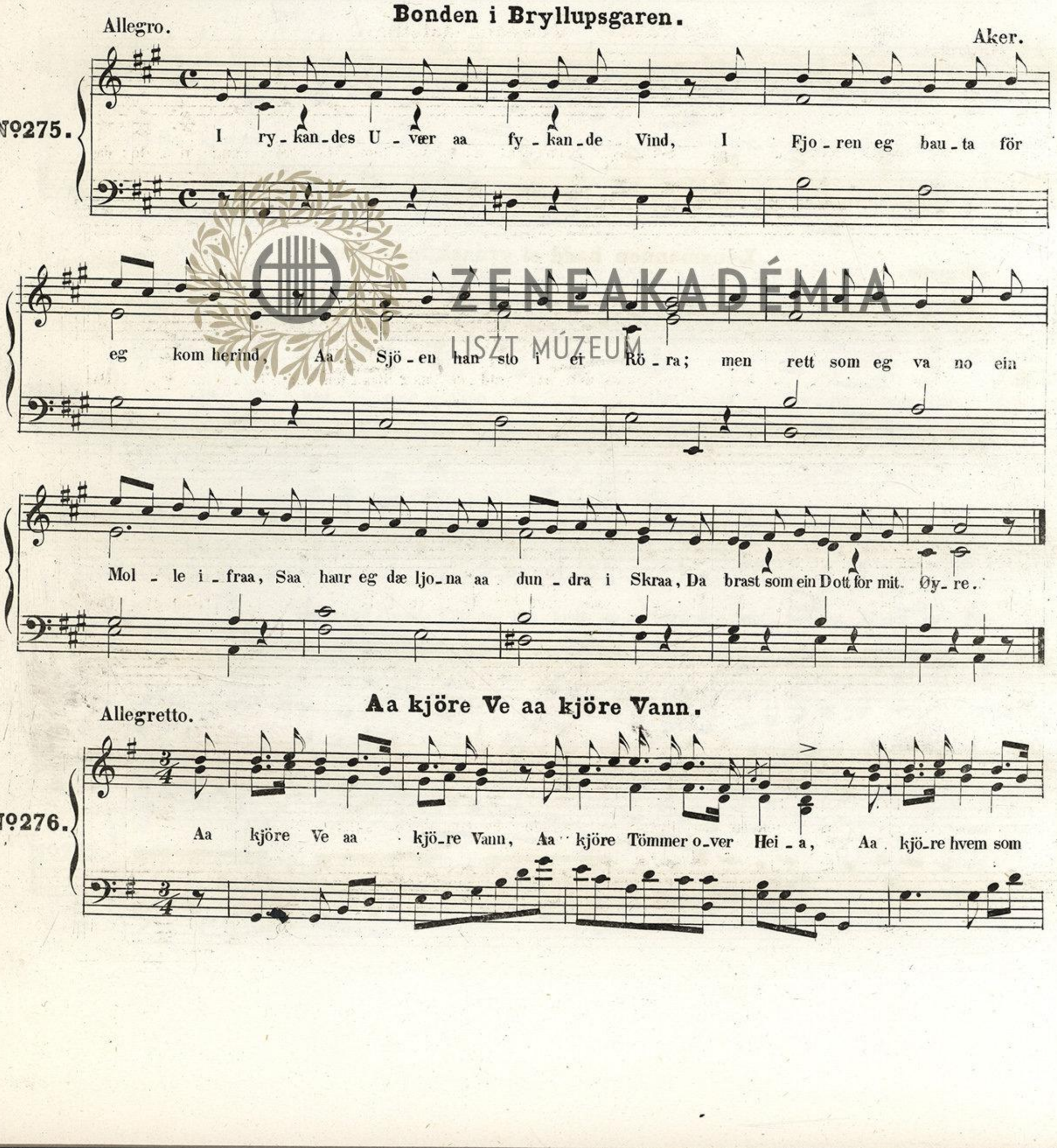

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Aa kjöre Ve aa kjöre Vann.

Allegretto.

№276.

kjö - re vil, Je kjörer Gjen - ta mi e - ja. De rö - de Ro - ser aa de Øi - ne dlaa, De

vakkre Gjenter holder je ut - aa Helst naar je faar, den je vil ha, Saa æ dæ Mor - ro aa le - va!

Eg raadde Grunden aaleine.

Allegretto.

Nº277.

Eg rod - de meg ut paa Sei - a - grun - den, dæ va um Mor - go - nen ti - le; daa

kjem han O - la fraa Kaa - ra - mun - den aa rod - de meg Baa - ten for I - - le. Daa

dreiv eg te han mæ Fi - ske - ston - gi saa'n datt i U - ve - ta bak i Ron - gi. Daa

vart eg so gla aa tok te aa kvæ: no raadde eg Grunden aa - lei - - - ne.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Hvad blev der liden Tab paa Tiden.

Andantino. Hitterdal.

Nº278.

Hvad blev der li - den Tab paa Ti - den, Tænk - te vi paa Dö - dens Skaal, Og lud vor Tan - ke Al - drig van - ke Fra vort ret - te Maal. I Hö - stens Da - ge Faa skal kla - ge O - ver Trang paa Tids - for - driv. O nei! end si - ge, De som fi - ge Til et e - vigt Liv. Mit Hjer - te spar Den Tid Du har, Som er saa ko - ste - lig og rar. Har du i Sin - de Hjem at fin - de, Maa du væ - re snar.

Brorson.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Jeg raaber til dig o Herre Krist.

Lento. Valders.

Nº279.

Jeg raa - ber til dig, o Her - re Krist! Jeg be - der du hör min Kla - ge,
Giv mig den ret te Tro for - vist, At jeg dig ikke for - sa - ger,

At jeg for - - ser mig gan - ske til dig, Og til din sto - re Naa - de,
I al Vaa - de, Styrk mig i din Sand - hed Og al - tid vel be - va - re.

Ak Herre from.

Lento. Valders.

No 280.

Ak Her - re From, Hvor stor og grum Er mi - ne be - gang-ne Syn - - - der, Ei
no - gen Mand Mig hjæl - pe kan I den - ne Ver - den jeg fin - - - der.

Gud Fader udi Himmerig.

Lento. Valders.

No 281.

Gud Fa - der ud - i Him - me - - rig Sin Vil - je han og kjend - te, Der
han os ned til Jor - de - - rig De ti Bud Ord ud - send - te.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Fader vor udi Himmerig.

Lento. Valders.

№282.

Fa - der vor ud - i Him - me - rig, Som böd os le - ve bro - - der -
- lig, Og dig med Flid at kal - de paa, Vor Bön du gjer-ne hö - re paa, Giv
at ei al - e - ne be-der vor Mund, Hjelp at det gaar af Hjer-tens Grund.

Guds Godhed ville vi prise.

Lento. Valders.

№283.

Guds God - hed vil - le vi pri - se, Vi Krist - ne sto - re og smaa
Med Sang og aan - de - lig Vi - ser, Han - nem al - tid tak - ke saa,
For si - ne Vel-gjær-nin - ger, Han det - te Aar for - - gan - gen Be -
- vi - set ha - ver man - gen, Som vel be - fun - det er.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

B 3500

1982

ZENEAKADÉMIA

LISZT MÚZEUM

1996 JÚN - 4.

ZENEAKADÉMIA

LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA

LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA

LISZT MÚZEUM